

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่เสนอ ประกอบด้วยตารางร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขต เมือง ๒๐๐ ครัวเรือน ในเขตชนบท ๒๐๐ ครัวเรือน ซึ่งวิเคราะห์ตามตัวแปรทางด้านถิ่นอาศัย คือ เมือง และชนบท และแต่ละถิ่นอาศัยวิเคราะห์ตามตัวแปรทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ผลการวิเคราะห์หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะนำตารางมาแสดงไว้ใน ส่วนของผลการวิจัย แต่ที่ไม่พบความแตกต่างจะนำไปแสดงไว้ในภาคผนวก การทดสอบความมีนัย สำคัญในเชิงสถิติ ใช้วิธีไค-สแควร์ (Chi-Square Test) จากหนังสือของกาเรตต์^๑ (Garrette) ที่ระดับแห่งความมีนัยสำคัญที่ ๕% ($\alpha = ๐.๕$) และ ๑% ($\alpha = ๐.๑$) ผล การทดสอบที่พบว่ามีความมีนัยสำคัญจะใส่เครื่องหมายดอกจัน (*) หนึ่งอันและสองอันตามลำดับ

ประชากรที่ถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างในเขตเมือง ๒๐๐ ครัวเรือน และในเขตชนบท ๒๐๐ ครัวเรือน เมื่อแยกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนเครื่องรับวิทยุที่มีและ ระบบของ เครื่องรับวิทยุที่ใช้ อยู่ แสดงเป็นจำนวนและร้อยละได้ดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขต เมืองและ เขตชนบทจำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ชาย	๘๗	๘๕	๔๓.๕	๔๒.๕
หญิง	๑๑๓	๑๑๕	๕๖.๕	๕๗.๕

^๑ Garrette, E. Henry, Statistic in Psychology and Education (New York .: Longmans, Green and Co. Inc.), pp. 253 - 272

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและ เขตชนบทจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑	๘	๐.๕	๔.๐
๑๕ - ๑๙ ปี	๒๙	๓๓	๑๕.๕	๑๖.๕
๒๐ - ๒๔ ปี	๗๓	๒๘	๓๖.๕	๑๕.๐
๒๕ - ๒๙ ปี	๓๖	๒๕	๑๘.๐	๑๒.๐
๓๐ - ๓๔ ปี	๑๗	๒๑	๘.๕	๑๐.๕
๓๕ - ๓๙ ปี	๑๗	๑๔	๘.๕	๗.๐
๔๐ - ๔๔ ปี	๑๑	๑๘	๕.๕	๙.๐
๔๕ - ๔๙ ปี	๕	๑๖	๒.๕	๘.๐
๕๐ - ๕๔ ปี	๕	๒๐	๒.๕	๑๐.๐
๕๕ ปี ขึ้นไป	๖	๒๘	๓.๐	๑๕.๐
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและ เขตชนบทจำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๕	๒๑	๒.๐	๑๐.๕
เรียนแต่ไม่จบป.๔	๙	๑๖	๔.๕	๘.๐
ป.๔	๓๘	๑๐๐	๑๙.๐	๕๐.๐
ป.๗	๒๒	๒๒	๑๑.๐	๑๑.๐
ม.ศ. ๓	๒๘	๑๔	๑๔.๐	๗.๕
ม.ศ. ๕	๒๙	๑๐	๑๔.๕	๕.๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

การศึกษา	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ปวช.	๒๒	๔	๑๑.๐	๔.๕
อนุปริญญา	๓๑	๕	๑๕.๕	๒.๕
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๗	-	๘.๕	-
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและเขตชนบทที่ผ่านการเรียนการศึกษาผู้ใหญ่และวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

การศึกษาผู้ใหญ่และ วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
เคยเรียน	๔๗	๓๕	๒๒.๕	๑๗.๕
ไม่เคยเรียน	๑๕๓	๑๖๕	๗๖.๕	๘๒.๕
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและ เขตชนบทจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ทำนา	๑๗	๔๔	๘.๕	๒๗.๕
ทำไร่	๕	๒๔	๒.๕	๑๒.๐
ทำสวน	๔	๒	๒.๐	๑.๐
เลี้ยงสัตว์	-	๔	-	๒.๐
ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๔	๑	๒.๐	๐.๕
ค้าขาย	๔๓	๔๖	๒๑.๕	๒๓.๐
รับจ้าง	๓๑	๒๖	๑๕.๕	๑๓.๐
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๖๐	๑๓	๓๐.๐	๖.๕
ไม่มีงานทำ	๓๖	๒๔	๑๘.๐	๑๔.๕
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและ เขตชนบทจำแนกตามระดับรายได้ (ต่อเดือน)

ระดับรายได้	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ไม่มีรายได้	๒๔	๑๘	๑๒.๐	๙.๐
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๓๔	๖๓	๑๗.๐	๓๑.๕
๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๖๐	๖๖	๓๐.๐	๓๓.๐
๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท	๓๗	๒๔	๑๘.๕	๑๒.๐
๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท	๑๒	๑๕	๖.๐	๗.๕
๔,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท	๖	๒	๓.๐	๒.๐
สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๘	๕	๔.๐	๒.๕
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	-	๗	-	๓.๕
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนเครื่องรับวิทยุในครัวเรือนของประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท

จำนวนเครื่องรับวิทยุ	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
ไม่มี	๗	๖	๓.๕	๓.๐
๑ เครื่อง	๑๐๖	๑๓๔	๕๓.๐	๖๗.๐
มากกว่า ๑ เครื่อง	๘๗	๖๐	๔๓.๕	๓๐.๐
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนเครื่องรับวิทยุจำแนกตามระบบเครื่องรับ

ระบบเครื่องรับวิทยุ	จำนวน		ร้อยละ	
	เมือง	ชนบท	เมือง	ชนบท
เอ.เอ็ม.	๕๒	๑๓๖	๒๖.๐	๖๘.๐
เอฟ.เอ็ม.	๖	๔	๓.๐	๒.๐
เอ.เอ็ม.และ เอฟ.เอ็ม.	๑๓๕	๕๖	๖๗.๕	๒๘.๐
ไม่เข้าข่าย	๗	๔	๓.๕	๒.๐
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ตอนที่ ๑ ผลการวิจัยพฤติกรรมการรับฟังวิทยุกระจายเสียงของประชาชนในเขตเมืองและชนบท

๑.๑ ถิ่นอาศัยกับวิธีเลือกฟังรายการวิทยุของประชาชน

ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๑ ใน ๓ ใช้วิธีหมุนคาลิ้นไฟเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ และอีกวิธีหนึ่งคือ เลือกจากรายการที่

ฟังเป็นประจำ ส่วนประชาชนในเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ มากกว่าครึ่งใช้วิธีหมุนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ ผลจากการทดสอบทางสถิติพบว่า วิธีเลือกฟังรายการวิทยุของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังปรากฏในตารางที่ ๕

แสดงว่าถิ่นอาศัยของประชาชนมีความสัมพันธ์กับวิธีเลือกฟังรายการวิทยุ

ตารางที่ ๕ แสดงถิ่นอาศัยของประชาชนกับวิธีเลือกฟังรายการวิทยุ

วิธีเลือกฟังรายการวิทยุ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เลือกจากการแจ้งรายการของสถานีวิทยุ	๑๔.๕	๖.๐	$\chi^2=22.995^{**}$
เลือกจากรายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ	๓๗.๕	๒๘.๕	
หมุนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ	๓๘.๕	๕๕.๕	
เปิดเจอรายการใดก็ฟังรายการนั้น	๒.๐	๖.๕	
ไม่มีโอกาสเลือกด้วยตนเอง	๔.๕	๓.๐	
ไม่ทราบ / ไม่ตอบ	๐.๕	๒.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๒ | ถิ่นอาศัยของประชาชนกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ประมาณ ๑ ใน ๓ รับฟังวิทยุเพื่อความบันเทิงและติดตามข่าวสาร เช่นเดียวกับประชาชนในเขตชนบท ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชน
(ตารางที่ ๑๐ ภาคผนวก)

๑.๓ ถิ่นอาศัยกับสถานีวิทยุที่ประชาชนรับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๓ ใน ๔
รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น
ส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่งรับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุ
กองบัญชาการกองพลที่ ๔ ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
การรับฟังของประชาชนในเขตเมืองและชนบทดังปรากฏตามตารางที่ ๑๑

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุที่ประชาชนรับฟัง เป็นประจำ

ตารางที่ ๑๑ แสดงถิ่นอาศัยกับสถานีวิทยุที่ประชาชนรับฟัง เป็นประจำ

สถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย			$\chi^2 = 45.730^{**}$
จังหวัดพิษณุโลก	๗๑.๐	๔๔.๔	
สถานีวิทยุกองบัญชาการกองพลที่ ๔	๗.๕	๓๒.๐	
สถานีวิทยุกองทัพอากาศ ๐๑๐ พิษณุโลก	๑๐.๐	๕.๕	
สถานีวิทยุกองบัญชาการช่วยรบที่ ๓	๔.๐	๘.๕	
สถานีวิทยุเสียงสันติราษฎร์ ๔	๐.๕	๑.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๗.๐	๓.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๔ ถิ่นอาศัยกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทไม่มีความแตกต่างกันในด้านความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ คือ ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๒ ใน ๓ ฟังวิทยุทุกวัน

แสดงว่า ถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ (ตารางที่ ๑๒ ภาคผนวก)

๑.๕ ถิ่นอาศัยกับช่วงเวลาการรับฟังวิทยุในวันปกติ (จันทร์ - ศุกร์)

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่รับฟังวิทยุในช่วงเวลา ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. และ ๑๘.๐๑-๒๑.๐๐ น. ส่วนประชาชนในเขตชนบทส่วนใหญ่รับฟังวิทยุในช่วงเวลา ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. และ ๑๖.๐๑-๑๘.๐๐ น. แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนในเขตเมือง เขตชนบท ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแตกต่างกันในช่วงเวลา ๑๒.๐๑-๑๓.๐๐ น. ๑๖.๐๑-๑๘.๐๑-๒๑.๐๐ น. และ ๒๑.๐๐ น. ขึ้นไป ดังปรากฏตารางที่ ๑๓

แสดงว่าช่วงเวลาการฟังวิทยุของผู้ฟัง ในวันปกติ จะไม่เหมือนกัน สุดแต่แต่พื้นที่ที่ผู้ฟังอาศัยอยู่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงถิ่นอาศัยกับช่วงเวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนในวันปกติ

ช่วงเวลาในการรับฟังวิทยุ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เข้านิต (ก่อน ๐๖.๐๐ น.)	๓๓.๕	๓๑.๕	$\chi^2 = 0.102$
เช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.)	๔๘.๐	๔๔.๐	$\chi^2 = 1.006$
สาย (๐๘.๐๑-๑๒.๐๐ น.)	๑๘.๕	๒๔.๐	$\chi^2 = 1.493$
เที่ยง (๑๒.๐๑-๑๓.๐๐ น.)	๑๗.๕	๒๗.๐	$\chi^2 = 5.682^*$
บ่าย (๑๓.๐๑-๑๖.๐๐ น.)	๑๔.๐	๒๑.๐	$\chi^2 = 2.926$
เย็น (๑๖.๐๑-๑๘.๐๐ น.)	๑๖.๐	๓๔.๕	$\chi^2 = 26.384^{**}$
หัวค่ำ (๑๘.๐๑-๒๑.๐๐ น.)	๔๔.๕	๓๑.๕	$\chi^2 = 12.708^{**}$
ดึก (๒๑.๐๐ น. ขึ้นไป)	๒๔.๐	๒๕.๐	$\chi^2 = 16.092^{**}$

๑.๖ ถิ่นอาศัยกับช่วงเวลาในการรับฟังวิทยุในวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)

ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ รับฟังวิทยุในช่วงเวลา ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. และ ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. ส่วนประชาชนในเขตชนบทส่วนใหญ่ รับฟังวิทยุในช่วงเวลา ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. และ ๑๖.๐๑-๑๘.๐๐ น. แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทรับฟังวิทยุในช่วงเวลาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ระหว่างเวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. ๑๘.๐๑-๒๑.๐๐ น. และ ๒๑.๐๐ น. ขึ้นไป

แสดงว่า ถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการรับฟังวิทยุในวันหยุดของประชาชน

ตารางที่ ๑๔ แสดงถิ่นอาศัยกับช่วงเวลารับฟังวิทยุในวันหยุดของประชาชน

ช่วงเวลาในการรับฟังวิทยุ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เช้ามืด (ก่อนเวลา ๐๖.๐๐ น.)	๒๔.๐	๒๔.๐	$\chi^2 = 0.621$
เช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.)	๔๐.๕	๔๕.๘	$\chi^2 = 0.812$
สาย (๐๘.๐๑-๑๒.๐๐ น.)	๔๑.๕	๔๒.๕	$\chi^2 = 0.010$
เที่ยง (๑๒.๐๑-๑๓.๐๐ น.)	๓๘.๐	๓๗.๐	$\chi^2 = 0.010$
บ่าย (๑๓.๐๑-๑๖.๐๐ น.)	๒๗.๕	๓๑.๕	$\chi^2 = 0.589$
เย็น (๑๖.๐๑-๑๘.๐๐ น.)	๒๔.๐	๔๒.๐	$\chi^2 = 6.823^{**}$
หัวค่ำ (๑๘.๐๑-๒๑.๐๐ น.)	๔๗.๐	๓๕.๐	$\chi^2 = 4.992^*$
ดึก (๒๑.๐๐ น. ขึ้นไป)	๒๐.๕	๖.๕	$\chi^2 = 15.606^{**}$

๑.๗ ระยะเวลาที่ใช้ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในเขตเมือง ส่วนใหญ่ ประมาณเกือบครึ่งหนึ่งใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง ส่วนในเขตชนบทนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ ประมาณเกือบครึ่งหนึ่ง ใช้เวลาประมาณ $\frac{๑}{๒}$ - ๑ ชั่วโมง ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตารางที่ ๑๕ แสดงถิ่นอาศัยกับระยะเวลาที่ใช้ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ระยะเวลาที่ใช้ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง	๑๐.๐	๑๒.๐	$\chi^2 = 16.854^{**}$
ประมาณ $\frac{๑}{๒}$ - ๑ ชั่วโมง	๓๓.๕	๔๐.๐	
ประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง	๓๗.๐	๑๙.๐	
เกินกว่า ๒ ชั่วโมง	๑๙.๐	๒๕.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๐.๕	๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๘ ถิ่นอาศัยกับสถานที่รับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทใช้สถานที่รับฟังวิทยุไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ ประมาณ ๙ ใน ๑๐ คน รับฟังวิทยุที่บ้านของตนเอง

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้สถานที่รับฟังวิทยุ

๑.๙ ถิ่นอาศัยกับลักษณะการฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๘ ใน ๑๐ คน ทำงานอย่างอื่นไปด้วยขณะฟังวิทยุ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ประมาณ ๗ ใน ๑๐ คน ที่ทำอย่างอื่นไปด้วยขณะฟังวิทยุ ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับลักษณะการฟังวิทยุของประชาชน

ตารางที่ ๑๗ แสดงถึงอาศัยกับลักษณะการฟังวิทยุ

ลักษณะการฟังวิทยุ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ขณะฟังวิทยุทำอย่างอื่นไปด้วย	๘๓.๕	๗๕.๗	$\chi^2 = 7.214^{**}$
ขณะฟังวิทยุไม่ได้ทำอย่างอื่น	๑๒.๕	๒๔.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๔.๐	๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๐ ถิ่นอาศัยกับรายการเพลงที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทชอบฟังเพลงไม่เหมือนกัน คือ ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ ประมาณกว่าครึ่งหนึ่ง รับฟังเพลงไทยสากลเป็นประจำ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ มากกว่าครึ่งหนึ่งรับฟังเพลงลูกทุ่งเป็นประจำ ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรายการเพลงที่ประชาชนชอบฟัง

ตารางที่ ๑๘ แสดงถึงอาศัยกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

รายการเพลงที่ชอบฟัง	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เพลงไทยเดิม	๖.๐	๓.๕	$\chi^2 = 61.793^{**}$
เพลงลูกทุ่ง	๒๑.๕	๕๕.๕	
เพลงไทยสากล	๕๔.๐	๒๗.๐	
เพลงสากล	๑๒.๐	๓.๐	
เพลงบรรเลง	๒.๕	๐.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๕.๐	๑๑.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๑ ถิ่นอาศัยกับรายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจากเพลง ซึ่งประชาชนรับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ เกือบครึ่งหนึ่งชอบฟังละครวิทยุ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น มากกว่าครึ่งหนึ่งที่ชอบฟังละครวิทยุ แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจากเพลงที่ประชาชนรับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๑๔ แสดงถึงถิ่นอาศัยกับรายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจากเพลงซึ่งรับฟังเป็นประจำ

รายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจากเพลง	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ลิเก	๔.๐	๑๔.๕	$\chi^2 = 20.469^{**}$
ละครวิทยุ	๔๗.๕	๕๗.๕	
นิทาน	๖.๕	๙.๐	
การละเล่นพื้นเมือง	๔.๐	๔.๕	
ข่าว	๖.๕	๒.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๒๖.๕	๖.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๒ ถิ่นอาศัยกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่งชอบฟังข่าวภายในประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวท้องถิ่น ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น เป็นไปในลักษณะกลับกัน คือ ส่วนใหญ่ มากกว่าครึ่งชอบฟังข่าวท้องถิ่นเป็นประจำมากที่สุด รองลงมาเป็นรายการข่าวภายในประเทศ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่ประชาชนรับฟัง เป็นประจำ

ตารางที่ ๒๐ แสดงถิ่นอาศัยกับรายการข่าวที่ประชาชนรับฟัง เป็นประจำ

รายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ข่าวท้องถิ่น	๒๔.๕	๕๔.๐	$\chi^2 = 27.638^{**}$
ข่าวในประเทศ	๔๗.๕	๓๓.๐	
ข่าวต่างประเทศ	๑๑.๐	๓.๕	
ข่าวกีฬา	๕.๐	๔.๐	
ข่าวพยากรณ์อากาศ	๔.๐	๓.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๓.๐	๒.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๓ ถิ่นอาศัยกับรายการส่งเสริมความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่รับฟังรายการประเภทส่งเสริมความรู้แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ชอบฟังรายการทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องการทางการศึกษา ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรายการส่งเสริมความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๑ แสดงถึงอาศัยกับรายการส่งเสริมความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

รายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
รายการส่งเสริมการเกษตร	๑๒.๕	๓๑.๐	$\chi^2 = 44.375^{**}$
รายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป	๑๓.๐	๑๘.๐	
รายการปัญหาทางกฎหมาย	๖.๐	๕.๐	
รายการทางการเมือง	๑๗.๐	๑๑.๐	
รายการสุขภาพอนามัย	๗.๕	๓.๕	
รายการศาสนาและวัฒนธรรม	๕.๐	๘.๕	
รายการส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑๒.๕	๕.๕	
รายการธุรกิจการค้า	๕.๕	๓.๐	
รายการทางการศึกษา	๑๖.๕	๖.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๕.๕	๒๐.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๕ ถิ่นอาศัยกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือประมาณ ๓ ใน ๔ เคยนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ ประมาณครึ่งหนึ่งที่เคยนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ตารางที่ ๒๒ แสดงถึงอาศัยกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

การนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เคยนำไปใช้	๗๖.๐	๔๗.๕	$\chi^2=15.222^{**}$
ไม่เคยนำไปใช้	๒๓.๕	๕๒.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๐.๕	-	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๕ ถิ่นอาศัยกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปถ่ายทอดให้เพื่อนบ้านฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คนที่เคยนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปถ่ายทอดให้เพื่อนบ้านฟัง ส่วนประชาชนในเขตชนบทประมาณ ๗ ใน ๑๐ ที่เคยถ่ายทอดให้เพื่อนฟัง ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปถ่ายทอด

ตารางที่ ๒๓ แสดงถึงอาศัยกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปถ่ายทอดให้เพื่อนบ้านฟัง

การนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปถ่ายทอด	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เคยนำไปถ่ายทอด	๘๖.๐	๖๔.๐	$\chi^2=17.423^{**}$
ไม่เคยนำไปถ่ายทอด	๑๓.๐	๓๖.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑.๐	-	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๑.๑๖ ถิ่นอาศัยกับการติดต่อทางสถานีวิทยุหรือผู้จัดรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ ไม่เคยติดต่อ ประชาชนในเขตชนบทก็เช่นเดียวกัน สำหรับวิธีติดต่อนั้น ประชาชนในเขตเมืองใช้วิธีจดหมายติดต่อกันมากที่สุด รองลงมาเป็นการติดต่อทางโทรศัพท์ ส่วนประชาชนในเขตชนบทใช้วิธีจดหมายติดต่อกันมากที่สุด เช่นเดียวกัน แต่รองลงมาเป็นการติดต่อด้วยตนเอง ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสถานีวิทยุหรือผู้จัดรายการ

ตารางที่ ๒๔ แสดงถิ่นอาศัยกับการติดต่อกับสถานีวิทยุหรือผู้จัดรายการ

การติดต่อกับทางสถานีวิทยุหรือผู้จัดรายการ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เคยจดหมายติดต่อ	๑๔.๐	๑๘.๕	$\chi^2 = 26.406^{**}$
เคยโทรศัพท์ติดต่อ	๑๑.๕	-	
เคยติดต่อด้วยตนเอง	๗.๕	๔.๐	
เคยติดต่อผ่านบุคคลอื่น	๔.๐	๒.๕	
ไม่เคยติดต่อเลย	๕๗.๐	๕๗.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

ตอนที่ ๒ ผลการวิจัยความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของโรงเรียนของประชาชน

๒.๑ ถิ่นอาศัยกับความสนใจด้านกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท มีความสนใจด้านกฎหมายอาญาในลักษณะที่สอดคล้องกัน คือ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน (ตารางที่ ๒๕ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจด้านกฎหมายอาญาของประชาชน

๒.๒ ถิ่นอาศัยกับความสนใจด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขต เมืองส่วนใหญ่สนใจกฎหมาย เอกเทศ
สัญญามากที่สุด ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายทรัพย์สินมากที่สุด และ
ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสนใจด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตารางที่ ๒๖ แสดงถิ่นอาศัยกับความสนใจด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
หนี้	๗.๕	๘.๕	$\chi^2 = 22.535^{**}$
เอกเทศสัญญา	๓๗.๐	๑๕.๐	
ทรัพย์สิน	๑๖.๕	๒๗.๐	
ครอบครัว	๑๘.๐	๑๘.๕	
มรดก	๘.๕	๘.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑๐.๕	๒๓.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๓ ถิ่นอาศัยกับลักษณะการใช้เวลาว่าง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ ใช้เวลาว่างทำงานบ้าน รองลงมาพักผ่อนหย่อนใจเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับลักษณะการใช้เวลาว่างของประชาชน

ตารางที่ ๒๗ แสดงถิ่นอาศัยกับลักษณะการใช้เวลาว่าง

ลักษณะการใช้เวลาว่าง	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
หารายได้เพิ่มเติม	๑๔.๐	๑๘.๐	$\chi^2 = 14.084^{**}$
ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	๑๒.๐	๔.๐	
ทำงานบ้าน	๒๘.๐	๓๖.๕	
ทำงานอดิเรก	๑๗.๐	๑๑.๕	
พักผ่อนหย่อนใจ	๒๓.๐	๒๕.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๕.๐	๔.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๔ ถิ่นอาศัยกับการกำหนดแผนการใช้เงินภายในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองมากกว่าครึ่งหนึ่งที่มีการกำหนดแผนการใช้เงินภายในครอบครัวไว้ล่วงหน้า ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้นมีเพียง ๑ ใน ๓ ที่ทำเช่นนั้น ซึ่งนับว่ามีความแตกต่างกัน

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกำหนดแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัว

ของประชาชน

ตารางที่ ๒๘ แสดงถิ่นอาศัยกับการกำหนดแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัว

การกำหนดแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัว	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
กำหนด	๕๖.๐	๓๐.๐	$\chi^2 = 27.652^{**}$
ไม่ได้กำหนด	๔๒.๕	๖๔.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑.๕	๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๔.๕ ถิ่นอาศัยกับประสบการณ์ในการถูกโกงเมื่อซื้อขายสินค้า

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ประมาณ ๒ ใน ๓ บอกว่า เคยถูกโกงเมื่อเวลาซื้อขายสินค้า ส่วนประชาชนในเขตชนบท ๑ ใน ๒ ที่บอกว่าเคยถูกโกงเมื่อเวลาซื้อขายสินค้า ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการถูกโกงเมื่อซื้อขายสินค้า

ตารางที่ ๒๙ แสดงถิ่นอาศัยกับประสบการณ์ในการถูกโกงเมื่อซื้อขายสินค้า

ประสบการณ์ในการถูกโกง	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เคย	๖๔.๕	๔๗.๐	$\chi^2 = 23.692^{**}$
ไม่เคย	๒๕.๐	๕๖.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๗.๕	๖.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๖ ถิ่นอาศัยกับเรื่องที่ถูกโกงเมื่อซื้อขายสินค้า

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ทั้งประชาชนในเขตเมืองและในเขตชนบทส่วนใหญ่ ถูกโกงในเรื่องราคาสินค้ามากที่สุด ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๓๐ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ถูกโกงเมื่อซื้อขายสินค้า

๒.๗ ถิ่นอาศัยกับแหล่งที่ทราบราคาสินค้า

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๓ ทราบราคาสินค้าจากบุคคลที่ซื้อขายกันเป็นประจำ ส่วนประชาชนเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๓ ทราบจากบุคคลที่ซื้อขายกัน และจากรายการกระจายเสียง ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ประชาชนทราบราคาสินค้า

ตารางที่ ๓๑ แสดงถิ่นอาศัยกับแหล่งที่ทราบราคาสินค้า

แหล่งที่ทราบราคาสินค้า	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
สืบราคาด้วยตนเอง	๑๗.๕	๑๕.๐	$\chi^2 = 21.611^{**}$
วิทยุกระจายเสียง	๑๗.๐	๓๔.๕	
โทรทัศน์	๑.๕	๐.๕	
หนังสือพิมพ์	๑๓.๐	๔.๕	
บุคคลที่ซื้อขายกัน	๓๗.๕	๓๕.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑๓.๕	๑๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๕ ถิ่นอาศัยกับความเชื่อถือในแหล่งที่ทราบราคาสินค้า

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีความเชื่อถือการสืบราคาด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมาเป็นบุคคลที่ซื้อขาย ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้นส่วนใหญ่มีความเชื่อถือวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด รองลงมาเป็นบุคคลที่ซื้อขาย ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับแหล่งราคาสินค้าที่ประชาชนเชื่อถือ

ตารางที่ ๓๒ แสดงถิ่นอาศัยกับแหล่งราคาสินค้าที่ประชาชนมีความเชื่อถือ

แหล่งราคาสินค้าที่ประชาชนมีความเชื่อถือ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
สืบราคาด้วยตนเอง	๓๖.๐	๒๕.๐	$\chi^2 = 21.477^{**}$
วิทยุกระจายเสียง	๑๘.๕	๓๐.๕	
โทรทัศน์	๕.๕	๑.๕	
หนังสือพิมพ์	๔.๐	๔.๐	
บุคคลที่ติดต่อซื้อขาย	๒๒.๐	๒๘.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๕.๕	๑๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๕ ถิ่นอาศัยกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่มีปัญหามาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนประชาชนในเขตชนบทส่วนใหญ่มีปัญหามาเนื่องจากขาดแคลนเงินทุน ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชน

ตารางที่ ๓๓ แสดงถิ่นอาศัยกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ปัญหาในการทำงานอาชีพ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ขาดความรู้และประสบการณ์	๒๐.๐	๗.๕	$\chi^2 = 24.639^{**}$
ขาดเครื่องมือเครื่องใช้	๔.๐	๔.๕	
ขาดกำลังคนช่วยทำ	๑๒.๕	๑๒.๐	
ขาดแคลนเงินทุน	๑๔.๐	๔๐.๐	
ไม่เข้าช่วย	๔๐.๐	๓๑.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๐ ถิ่นอาศัยกับความสนใจในอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่แล้ว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเมือง และในชนบทมีความสนใจในอาชีพที่นอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่แล้ว แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่สนใจในอาชีพทำอาหารและขนมมากที่สุด รองลงมา เป็นอาชีพตัดเสื้อผ้า ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่สนใจในอาชีพซ่อมเครื่องยนต์มากที่สุด รองลงมา เป็นอาชีพทำอาหารและขนม

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่

ตารางที่ ๓๔ แสดงถึงอาศัยกับความสนใจในอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่แล้ว

ประเภทอาชีพ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ช่างเครื่องยนต์	๖.๐	๑๖.๐	$\chi^2 = 41.892^{**}$
ช่างวิทยุและโทรทัศน์	๑๐.๕	๔.๐	
ช่างไฟฟ้า	๘.๐	๒.๕	
ทำอาหารและขนม	๒๑.๐	๑๓.๐	
ช่างตัดเสื้อผ้า	๑๗.๐	๑๑.๐	
ทำบัญชี	๑๔.๕	๓.๕	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑๔.๕	๓๖.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๑ ถิ่นอาศัยกับการเป็นสมาชิกสหกรณ์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง และเขตชนบท ส่วนใหญ่ประมาณ ๘ ใน ๑๐ ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์ ซึ่งนับว่าไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๓๕ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการเป็นสมาชิกสหกรณ์ของประชาชน

๒.๑๒ ถิ่นอาศัยกับสาเหตุที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง และเขตชนบทส่วนใหญ่มีเหตุผลที่สอดคล้องกัน คือ ไม่เข้าใจระบบสหกรณ์ (ตารางที่ ๓๖ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์ของประชาชน

๒.๑๓ ถิ่นอาศัยกับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่คือ ประมาณ ๓ ใน ๔ ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลและคลินิก ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๒ ที่ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลและคลินิก ซึ่งนับว่าแตกต่างกัน

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

ตารางที่ ๓๗ แสดงถิ่นอาศัยกับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

วิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ซื้อยามกินเอง	๒๐.๕	๒๐.๐	$\chi^2 = 35.855^{**}$
รับการรักษาจากหมอกกลางบ้าน	-	๐.๕	
รักษาทางไสยศาสตร์	๑.๐	๐.๕	
รับการรักษาจากแพทย์ประจำตำบล	๑.๕	๗.๐	
รับการรักษาที่สถานีอนามัย	๕.๕	๒๒.๐	
รับการรักษาจากโรงพยาบาลและคลินิก	๖๗.๐	๔๗.๐	
ปล่อยให้หายเอง	๑.๐	๑.๐	
ไม่เข้าช่วย	๓.๕	๑.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๔ ถิ่นอาศัยกับความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและ
ซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่ง
มีความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่าง
กายส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น มีเพียงประมาณ ๒ ใน ๕ ที่เข้าใจ ซึ่งผลการทดสอบทาง
สถิติพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญ
เติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

ตารางที่ ๓๘ แสดงถิ่นอาศัยกับความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโต
และซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

ประเภทของอาหาร	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ข้าว แป้ง และน้ำตาล	๒๓.๕	๓๖.๕	$\chi^2 = 7.782^{**}$
เนื้อสัตว์	๔๗.๐	๕๐.๐	
ผักและผลไม้	๑๘.๕	๑๓.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑๒.๕	๑๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๕ ถิ่นอาศัยกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๓ ใน ๔ เคยได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๓ ใน ๕ เคยได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว
ของประชาชน

ตารางที่ ๓๕ แสดงถิ่นอาศัยกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

โอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เคย	๗๔.๐	๖๔.๕	$\chi^2 = 8.794^{**}$
ไม่เคย	๑๔.๐	๓๔.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๗.๐	๑.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๖ ถิ่นอาศัยกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชน

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่ง ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน ส่วนประชาชนในชนบทนั้นส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๔ ได้รับข่าวสารดังกล่าวจากสื่อมวลชนและสถานีอนามัย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๔๐ แสดงถิ่นอาศัยกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

แหล่งข่าวสาร	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
โรงพยาบาลและคลินิก	๘.๐	๔.๐	$\chi^2 = 18.254^{**}$
สถานีอนามัย	๑๒.๐	๒๔.๕	
สื่อมวลชน	๔๗.๕	๒๘.๐	
เพื่อนบ้าน	๓.๐	๓.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ ไม่เข้าข่าย	๒๔.๕	๓๕.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๗ ถิ่นอาศัยกับการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ทั้งประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท ส่วนใหญ่คือประมาณครึ่งหนึ่ง ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในคราวเลือกตั้งที่ผ่านมา ส่วนอีกครึ่งหนึ่ง เช่นเดียวกันที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิ ซึ่งนับว่าไม่แตกต่างกัน

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

๒.๑๘ ถิ่นอาศัยกับปัญหาในการติดต่อรับบริการจากหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือประมาณครึ่งหนึ่งประสบปัญหาเนื่องจากไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้นส่วนใหญ่คือ ประมาณ ๑ ใน ๔ ไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่และไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการเกี่ยวกับอะไร ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ตารางที่ ๔๑ แสดงถึงอาศัยกับปัญหาในการติดต่อรับบริการจากหน่วยงานราชการ

ปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการอะไร	๑๔.๐	๑๔.๕	$\chi^2 = 21.135^{**}$
ไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่	๔๔.๐	๒๔.๐	
ถูกเรียกเงินทองเป็นพิเศษ	๔.๐	๖.๕	
ไม่เข้าข่าย	๒๘.๐	๔๐.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๑๕ ถิ่นอาศัยกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๓ ใน ๔ ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ ซึ่งมากกว่า ๔ ใน ๕ ที่มีความต้องการเช่นนั้น ซึ่งนับว่า แตกต่างกัน

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๒ แสดงถึงอาศัยกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ทุกวัน	๖๐.๐	๘๒.๐	$\chi^2 = 24.6138^{**}$
วันเว้นวัน	๑๓.๕	๗.๐	
อาทิตย์ละครั้ง	๒๐.๐	๗.๕	
สองอาทิตย์ครั้ง	๑.๐	๑.๐	
เดือนละครั้ง	๑.๐	๐.๕	
ไม่เข้าข่าย	๕.๕	๓.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๒๐ ถิ่นอาศัยกับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ มากกว่าครึ่งหนึ่งที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ ๑ ชั่วโมง ส่วนรองลงมา คือ ประมาณ ๑ ใน ๓ ต้องการให้ออกอากาศครั้งละประมาณ ๓๐ นาที

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง (ตารางที่ ๕๓ ในภาคผนวก)

๒.๒๑ ถิ่นอาศัยกับรูปแบบรายการวิทยุที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท ชอบฟังรายการวิทยุในรูปแบบที่แตกต่างกัน กลางคือ ประมาณครึ่งหนึ่งของประชาชนในเขตเมืองชอบฟังรายการพูดคุยแบบเป็นกันเอง ส่วนประชาชนในเขตชนบท มีเพียง ๑ ใน ๓ ที่ต้องการเช่นนั้น และ

๑ ใน ๕ ชอบฟังรายการบรรยายแบบเป็นทางการ กับรายการแบบสนทนาและสัมภาษณ์ ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๔๔ แสดงถิ่นอาศัยกับรูปแบบรายการวิทยุที่ชอบฟัง

รูปแบบรายการวิทยุ	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
บรรยายแบบเป็นทางการ	๑๔.๔	๒๓.๔	$\chi^2 = 15.370^{**}$
บรรยายแบบพูดคุยเป็นกันเอง	๓๔.๐	๓๖.๐	
สนทนา สัมภาษณ์	๑๗.๕	๒๒.๐	
อภิปรายละคร	๘.๐	๑๐.๕	
นิตยสาร	๑๔.๐	๖.๐	
ไม่เข้าช่วย	๗.๐	๑.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๒๒ ถิ่นอาศัยกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่ง ต้องการให้จัดเป็นรายการบันเทิงแล้วแทรกสาระความรู้ ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่คือประมาณครึ่งหนึ่ง ต้องการให้จัดเป็นรายการให้ความรู้แต่ให้มีแทรกบันเทิงบ้าง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๔๕ แสดงถึงอาศัยกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ขอบฟัง

รูปแบบรายการวิทยุให้ความรู้	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
ให้ความรู้ล้วน ๆ ไม่มีบันเทิงแทรก	๕.๕	๒๒.๐	$\chi^2 = 27.093^{**}$
ให้ความรู้โดยแทรกบันเทิงบ้าง	๔๓.๕	๔๕.๕	
จัดเป็นรายการบันเทิงแล้วแทรกความรู้ ไม่เข้าช่วย	๔๘.๕	๓๑.๕	
	๒.๕	๑.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๒๓ ถิ่นอาศัยกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ มากกว่า ๓ ใน ๕ ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย (ตารางที่ ๔๖ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๒.๒๔ ถิ่นอาศัยกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่ง ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๔๗ ในภาคผนวก)

แสดงว่าถิ่นอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๒.๒๕ ถิ่นอาศัยกับสัปดาห์หยุดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๔ ใน ๕ ของประชาชนในเขตเมือง และ ๑ ใน ๒ ของประชาชนในเขตชนบท ชอบสื่อกาการพูดของผู้ดำเนินรายการในลักษณะที่พูดเป็นเรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับสื่อกาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ตารางที่ ๔๔ แสดงถิ่นอาศัยกับสื่อกาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

สื่อกาการพูด	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
พูดเอจจริงเอจจึงเป็นเรื่องเป็นราว	๘.๕	๓๐.๐	$\chi^2 = 43.628^{**}$
พูดเป็นเรื่องเป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขัน	๗๘.๐๘	๕๐.๐	
พูดตลกเฮฮา	๑๐.๐	๑๘.๐	
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๒.๕	๑.๐	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๒.๒๖ ถิ่นอาศัยกับระดับความเร็วในการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คน ต้องการให้พูดในระดับความเร็วที่ปานกลาง ส่วนประชาชนในเขตชนบทนั้น ส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๓ ใน ๔ คน ที่ต้องการเช่นนั้น และประมาณ ๑ ใน ๔ คนที่ต้องการให้พูดช้า ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าถิ่นอาศัยมีความสัมพันธ์กับระดับความเร็วในการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ต้องการ

ตารางที่ ๔๔ แสดงถึงอาสัยกับระดับความเร็วในการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ต้องการ

ระดับความเร็วในการพูด	ถิ่นอาศัย		ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	เมือง	ชนบท	
เร็ว	๔.๐	๗.๕	$\chi^2 = 43.628^{**}$
ปานกลาง	๘๗.๕	๗๖.๐	
ช้า ๆ	๔.๕	๑๖.๐	
ไม่เข้าช่วย	๔.๐	๐.๕	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๓. ผลการวิจัยพฤติกรรมการรับฟังวิทยุกระจายเสียงความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษา
นอกโรงเรียนของประชาชนในเขตเมืองกับตัวแปรทางด้าน เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ
รายได้

๓.๑ เพศกับวิธีเปิดเครื่องรับเพื่อเลือกฟังรายการวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เพศชายส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๒ ใน ๕ เลือกจาก
รายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ ส่วนเพศหญิง ส่วนใหญ่ ประมาณ ๒ ใน ๕ เช่นเดียวกัน
ใช้วิธีหมุนคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจจะฟัง ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบ
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

๓.๒ อายุกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุในช่วงต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสเลือกด้วยตนเอง ส่วนผู้มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปี, ๒๐ - ๒๔ ปี, ๓๐ - ๓๔ ปี และ ๕๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีหมดสิ้นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ จะฟัง และสำหรับผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี, ๓๕-๓๙ ปี, ๔๐ - ๔๔ ปี, ๔๕ - ๔๙ ปี, และ ๕๐ - ๕๔ ปี ส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกจากรายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ ซึ่งเห็นว่าแตกต่างกัน

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตารางที่ ๕๑ แสดงอายุกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตัวแปรทางด้านอายุ	เลือกจากรายการแจ้งรายการ	เลือกจากรายการที่ติดตามฟัง	หมดสิ้นไปเรื่อย ๆ	เปิดเจอรายการไหนก็ฟัง	ไม่มีโอกาสเลือก	รวม
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	-	-	-	-	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
๑๕-๑๙ ปี	๑๗.๒	๒๗.๖	๔๔.๘	๖.๔	๓.๔	๑๐๐.๐
๒๐-๒๔ ปี	๑๒.๗	๓๔.๔	๕๓.๗	-	๔.๒	๑๐๐.๐
๒๕-๒๙ ปี	๒๕.๗	๔๐.๐	๓๔.๓	-	-	๑๐๐.๐
๓๐-๓๔ ปี	-	๓๗.๕	๕๖.๓	-	๖.๓	๑๐๐.๐
๓๕-๓๙ ปี	๑๑.๘	๔๑.๒	๒๓.๕	๕.๕	๑๑.๘	๑๐๐.๐
๔๐-๔๔ ปี	๑๘.๒	๔๕.๕	๒๗.๓	-	๙.๑	๑๐๐.๐
๔๕-๔๙ ปี	-	๘๐.๐	-	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐
๕๐-๕๔ ปี	๔๐.๐	๔๐.๐	๒๐.๐	-	-	๑๐๐.๐
๕๕ ปี ขึ้นไป	-	๑๖.๗	๖๖.๗	-	๑๖.๗	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 90.746^{**}$$

๓.๓ การศึกษากับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษา ล้วนใหญ่ใช้วิธีเลือกจากรายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ และอีกริธีหนึ่งคือหมุนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจจะฟัง ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๔๒ ภาคผนวก)

บ่งชี้ว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

๓.๔ อาชีพกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้มีอาชีพทำไร่ส่วนใหญ่ เลือกจากการแจ้งรายการของสถานีวิทยุ ส่วนผู้ที่ทำสวน ทำนา รับราชการ และรับจ้าง ส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกจากรายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ สำหรับผู้ที่ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนและค้าขาย ส่วนใหญ่ใช้วิธีหมุนคลื่นไปเรื่อย ๆ ซึ่งนับว่าแตกต่างกันไปตามอาชีพ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตารางที่ ๔๓ แสดงอาชีพกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตัวแปรทางด้านอาชีพ	เลือกจากการแจ้งรายการ	เลือกจากรายการที่ติดตามฟัง	หมุนไปเรื่อย ๆ	เปิดเจอรายการไหนก็ฟัง	ไม่มีโอกาสเลือก	รวม
ทำนา	-	๔๐.๐	๓๓.๓	๑๓.๓	๑๓.๓	๑๐๐.๐
ทำไร่	๖๑.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	-	-	๑๐๐.๐
ทำสวน	-	๗๔.๐	๒๔.๐	-	-	๑๐๐.๐
เลี้ยงสัตว์	-	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๒๔.๐	๒๔.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐
ค้าขาย	๔.๔	๓๕.๗	๔๕.๒	๕.๔	๔.๔	๑๐๐.๐
รับจ้าง	๔.๗	๔๘.๔	๓๕.๕	-	๖.๔	๑๐๐.๐
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๒๐.๗	๔๑.๔	๓๖.๒	-	๑.๗	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 232.74^{**}$$

๓.๕ รายได้กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนในเขตเมืองที่ไม่มีรายได้เลย, มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท, และ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ใช้วิธีหมุนหาค้นไปเรื่อย ๆ ส่วนผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท, ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท, ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกจากรายการที่ติดตามรับฟังเป็นประจำ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตารางที่ ๔๔ แสดงรายได้กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตัวแปรทางด้านรายได้	เลือกจากรายการแจ้งรายการ	เลือกจากรายการที่ติดตามฟัง	หมุนไปเรื่อย ๆ	เปิดเจอรายการไหนก็ฟัง	ไม่มีโอกาสเลือก	รวม
ไม่มีรายได้เลย	๒๙.๒	๒๐.๘	๔๕.๘	-	๔.๒	๑๐๐.๐
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๒.๙	๔๔.๑	๓๘.๒	-	๑๔.๗	๑๐๐.๐
๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท	๑๔.๐	๓๖.๒	๓๙.๗	๓.๔	๑.๗	๑๐๐.๐
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท	๑๐.๘	๔๕.๙	๔๐.๕	-	๒.๗	๑๐๐.๐
๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๘.๒	๑๘.๒	๖๓.๖	-	-	๑๐๐.๐
๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท	๑๖.๗	๕๐.๐	-	-	๓๓.๓	๑๐๐.๐
สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๑๕.๘	๕๒.๑	๓๑.๖	๑๐.๕	-	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 239.954^{**}$$

๓.๖ เพศกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่ ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร มากที่สุด รองลงมาเพื่อความบันเทิง ส่วนเพศหญิง ส่วนใหญ่ ฟังวิทยุเพื่อ

ความบันเทิงมากที่สุด รองลงมาเพื่อติดตามข่าวสาร ซึ่งแตกต่างกัน

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ตารางที่ ๕๕ แสดงเพศกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ตัวแปรด้านเพศ	เพื่อความ บันเทิง	เพื่อติดตาม ข่าวสาร	เพื่อหา ความรู้	เพื่อแก้ เหงา	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
ชาย	๒๐.๕	๔๖.๒	๑๔.๑	๑๙.๒	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 11.692^{**}$
หญิง	๔๑.๑	๒๔.๕	๑๗.๕	๑๑.๖	๑๐๐.๐	

๓.๗ อายุกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อแก้เหงา ส่วนผู้ที่มีอายุ ๑๕-๑๙, ๒๕-๒๙, ๓๐-๓๔, ๔๐-๔๔, ๔๕-๔๙ และ ๕๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร สำหรับผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ และ ๕๐-๕๔ ปี ฟังวิทยุเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๕๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

๓.๘ การศึกษากับจุดมุ่งหมายในการฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนในเขตเมือง ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ รวมทั้งผู้ที่จบ ม.ศ ๓ จบอนุปริญญา และปริญญาตรี ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร ส่วนผู้ที่จบ ป.๔, ป.๗, ม.ศ.๕ และอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อความบันเทิง สำหรับผู้ที่เรียนไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่บอกว่าฟังวิทยุเพื่อแก้เหงา แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๕๗ ในภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

๓.๘ อาชีพกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ฟังวิทยุเพื่อแก้เหงา ผู้ที่มีอาชีพทำไร่ และอาชีพอื่น ๆ ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร เป็นส่วนใหญ่ ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ตารางที่ ๔๘ แสดงอาชีพกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ตัวแปรทางด้านอาชีพ	เพื่อความบันเทิง	เพื่อติดตามข่าวสาร	เพื่อหาความรู้	เพื่อแก้เหงา	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๓๑.๓	๑๘.๘	๑๒.๕	๓๗.๕	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 189.158^{**}$
ทำไร่	๒๐.๐	๘๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	๕๐.๐	-	๕๐.๐	๑๐๐.๐	
เลี้ยงสัตว์	-	-	-	-	-	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๒๖.๒	๓๘.๑	๒๓.๘	๑๑.๙	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๒๕.๘	๒๙.๐	๑๙.๘	๒๕.๘	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๒๕.๕	๕๕.๕	๑๖.๕	๓.๖	๑๐๐.๐	

๓.๑๐ รายได้กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่รายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่รับฟังวิทยุเพื่อความบันเทิง ส่วนผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป รับฟังวิทยุเพื่อ

ติดตามข่าวสาร เป็นส่วนใหญ่

แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ตารางที่ ๕๔ แสดงรายได้กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

ตัวแปรทางด้านรายได้	เพื่อความ บันเทิง	เพื่อติดตาม ข่าวสาร	เพื่อหา ความรู้	เพื่อแก้ เหงา	รวม
ไม่มีรายได้เลย	๖๕.๒	๑๗.๔	๘.๗	๘.๗	๑๐๐.๐
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๓๘.๒	๒๔.๔	๑๑.๘	๒๐.๖	๑๐๐.๐
๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท	๒๕.๔	๓๗.๓	๑๕.๓	๒๒.๐	๑๐๐.๐
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท	๒๗.๘	๔๑.๗	๒๕.๐	๕.๖	๑๐๐.๐
๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๔๑.๗	๕๐.๐	๘.๓	-	๑๐๐.๐
๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท	๑๖.๖	๖๖.๗	-	๑๖.๗	๑๐๐.๐
สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๑๒.๕	๕๐.๐	๒๕.๐	๑๒.๕	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 217.505^{**}$$

๓.๑๑ เพศกับสถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่
รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๖๐
ในภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่รับฟังเป็นประจำ

๓.๑๒ อายุกับสถานีวิทยุที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลสำรวจวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๖๑ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่รับฟัง เป็นประจำ

๓.๑๓ การศึกษากับสถานีวิทยุที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลสำรวจวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๖๒ ในภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่รับฟัง เป็นประจำ

๓.๑๔ อาชีพกับสถานีวิทยุที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลสำรวจวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก เป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๖๓ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่รับฟัง เป็นประจำ

๓.๑๕ รายได้กับสถานีวิทยุที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลสำรวจวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๖๔ ในภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่รับฟัง เป็นประจำ

๓.๑๖ เพศกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขต เมืองทั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่
รับฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๑๕ ในภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๓.๑๗ อายุกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขต เมืองทุกระดับอายุส่วนใหญ่รับฟังวิทยุ
ทุกวันไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๖ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๓.๑๘ การศึกษากับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขต เมืองทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่
รับฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๗ ในภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๓.๑๙ อาชีพกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขต เมืองทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่รับฟังวิทยุ
ทุกวัน ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๘ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๓. ๒๑ เพศกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง เพศชายส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง ประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง ส่วนเพศหญิงก็เช่นเดียวกันคือใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตารางที่ ๗๐ แสดงเพศกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตัวแปรทางด้านเพศ	ประมาณ	ประมาณ	ประมาณ	เกินกว่า	ผลการทดสอบ รวม ทางสถิติ
	ไม่เกิน $\frac{๑}{๒}$ ชม.	$\frac{๑}{๒}$ -๑ ชม.	๑-๒ ชม.	๒ ชม.	
ชาย	๖.๑	๓๔.๐	๔๒.๗	๑๒.๒	๑๐๐.๐ $\chi^2_{2,229}^*$
หญิง	๑๓.๓	๒๔.๒	๓๓.๖	๒๓.๙	๑๐๐.๐

๓. ๒๒ อายุกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๔๕-๔๙ ปี ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้งเกินกว่า ๒ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี, ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้งประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง สำหรับผู้ที่มีอายุ ๓๐-๓๔ ปี, ๓๕-๓๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี และ ๕๕ ปีขึ้นไป ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้งประมาณ $\frac{๑}{๒}$ - ๑ ชั่วโมง แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๗๑ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

๓.๒๓ การศึกษากับการใช้เวลาในการรับวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่เรียนจบ ป.๔ ป.๗ ม.ศ ๓ รวมทั้งที่จบปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งประมาณ $\frac{2}{2}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่จบ ม.ศ ๕ อาชีวศึกษา และอนุปริญญา ใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง สำหรับผู้ที่เรียนแต่ไม่จบปี ๔ และที่จบ ป.๔ ใช้เวลาฟังติดต่อกันเกินกว่า ๒ ชั่วโมง

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตารางที่ ๗๒ แสดงการศึกษากับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตัวแปรทางด้านการศึกษา	ประมาณไม่ เกิน $\frac{2}{2}$ ช.ม.	ประมาณ $\frac{2}{2}$ - ๑ ช.ม.	ประมาณ ๑-๒ ช.ม	เกินกว่า ๒ ช.ม	ผลกระท รรวม สอบทาง สถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๒๕.๐	๕๐.๐	-	๒๕.๐	๑๐๐.๐ $\chi^2=54.882^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	-	๔๔.๔	-	๔๕.๖	๑๐๐.๐
ป.๔	๑๕.๘	๒๘.๘	๒๖.๓	๒๘.๘	๑๐๐.๐
ป.๗	-	๔๖.๒	๗.๗	๔๖.๒	๑๐๐.๐
ม.ศ ๓	๗.๕	๔๐.๗	๓๓.๓	๑๘.๕	๑๐๐.๐
ม.ศ ๕	๖.๕	๓๑.๐	๔๘.๓	๑๓.๘	๑๐๐.๐
อาชีวศึกษา	๕.๑	๑๘.๒	๗๒.๗	-	๑๐๐.๐
อนุปริญญา	๕.๗	๓๕.๕	๔๑.๘	๑๒.๘	๑๐๐.๐
ปริญญาตรี	๑๗.๖	๔๑.๒	๒๕.๔	๑๑.๘	๑๐๐.๐

๓.๒๔ อาชีพกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้ง ประมาณ $\frac{2}{3}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่ทำอุตสาหกรรม ในครัวเรือน ค้าขาย และรับราชการใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง สำหรับผู้มีอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่ใช้เวลาเกินกว่า ๒ ชั่วโมง ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง ซึ่งผลการทดสอบทาง สถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ตารางที่ ๗๓ แสดงอาชีพกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้ง

ตัวแปรทางด้านอาชีพ	ประมาณไม่	ประมาณ	ประมาณ	เกินกว่า	ผลการทดสอบทางสถิติ
	เกิน $\frac{2}{3}$ ช.ม	$\frac{2}{3}$ -๑ ช.ม	๑-๒ ช.ม	๒ ช.ม	
ทำนา	๑๒.๕	๕๖.๓	๖.๓	๒๕.๐	๑๐๐.๐ $\chi^2=34.119^{**}$
ทำไร่	-	๖๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐
ทำสวน	-	๕๐.๐	๕๐.๐	-	๑๐๐.๐
เลี้ยงสัตว์	-	-	-	-	-
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๒๕.๐	๒๕.๐	๕๐.๐	-	๑๐๐.๐
ค้าขาย	๑๖.๓	๒๐.๕	๓๗.๒	๒๕.๖	๑๐๐.๐
รับจ้าง	๓.๓	๓๐.๐	๒๖.๗	๕๐.๐	๑๐๐.๐
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๑๐.๐	๓๖.๗	๕๖.๗	๖.๗	๑๐๐.๐

๓.๒๕ รายได้กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกัน

แต่ละครั้ง ประมาณ $\frac{2}{3}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่ไม่มีรายได้เลย, มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท, ๓,๐๐๑-๔๐๐๐ บาท ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง
ประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
(ตารางที่ ๗๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

๓.๒๖ เพศกับสถานที่รับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่
รับฟังวิทยุที่บ้านของตนเอง รองลงมาเป็นที่ทำงาน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติ
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนในเขต

ตารางที่ ๗๕ แสดงเพศกับสถานที่รับฟังวิทยุ

ตัวแปรทางต้นเพศ	ที่บ้าน	ที่ทำงาน	ในรถยนต์	บ้านเพื่อน	ร้านค้าแฟ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ชาย	๗๘.๘	๑๖.๓	๒.๕	๑.๓	๑.๓	๑๐๐.๐	2 $\chi^2=10.005^*$
หญิง	๙๒.๘	๔.๕	๐.๘	๑.๘	-	๑๐๐.๐	

๓.๒๗ อายุกับสถานที่รับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่รับฟังวิทยุ
ที่บ้าน ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๗๖ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

๓.๒๘ การศึกษากับสถานที่รับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่จบการศึกษา ม.ศ ๓ ม.ศ ๕ อาชีวศึกษา อนุปริญญา และระดับปริญญา ส่วนใหญ่รับฟังวิทยุที่บ้าน คือ ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คน ส่วนผู้ที่จบ ป.๔ และ ป.๗ ประมาณ ๔ ใน ๑๐ ที่ฟังวิทยุที่บ้าน สำหรับผู้เรียนไม่จบ ป.๔ และผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือเลย รับฟังวิทยุที่บ้านประมาณ ๕ ใน ๑๐ คน ซึ่งจะสังเกตได้ว่า มีอัตราส่วนที่ลดลงไป ผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิทยุของ ประชาชนในเขตเมือง

ตารางที่ ๗๗ แสดงการศึกษากับสถานที่ที่รับฟังวิทยุ

ตัวแปรทางด้านการศึกษา	ที่บ้าน	ที่ทำงาน	ในรถยนต์	บ้านเพื่อน	ร้านกาแฟ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๕๐.๐	๒๔.๐	-	๒๔.๐	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=58,603^*$
เรียนไม่จบ ป.๔	๕๕.๖	๒๒.๒	๑๑.๑	-	๑๑.๑	๑๐๐.๐	
ป.๔	๗๘.๕	๑๘.๕	-	๒.๗	-	๑๐๐.๐	
ป.๗	๘๓.๓	๑๖.๗	-	-	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ ๓	๘๖.๕	๑๓.๖	-	-	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ ๕	๘๒.๕	๑๗.๕	-	-	-	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา	๘๐.๕	๑๙.๕	๙.๗	-	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๘๗.๑	๑๒.๙	๓.๒	-	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๘๓.๘	-	-	๖.๒	-	๑๐๐.๐	

๓.๒๘ อาชีพกับสถานที่ที่รับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ส่วนใหญ่ คือ
ประมาณครึ่งหนึ่งพึ่งพิงวิถีขณะที่ยังทำงานอยู่ในที่นา ส่วนผู้ที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่พึ่งพิงวิถีที่บ้าน
ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ประชาชนในเขตเมืองพึ่งพิงวิถี

ตารางที่ ๗๘ แสดงอาชีพกับสถานที่ที่พึ่งพิงวิถี

ตัวแปรต้นอาชีพ	ที่บ้าน	ที่ทำงาน	ในรถยนต์	บ้านเพื่อน	ร้านค้าแฟ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๔๓.๘	๕๐.๐	-	๖.๒	-	๑๐๐.๐	2 $\chi^2=96.630^{**}$
ทำไร่	๖๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	๗๕.๐	-	-	-	๒๕.๐	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัว							
เรือน	๕๐.๐	๒๕.๐	๒๕.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๔๕.๓	๒.๓	-	๒.๔	-	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๘๐.๐	๑๖.๗	๓.๓	-	-	๑๐๐.๐	
รับราชการ	๔๓.๐	๕.๓	-	๑.๘	-	๑๐๐.๐	

๓.๓๐ รายได้กับสถานที่ที่พึ่งพิงวิถี

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่พึ่งพิง
วิถีที่บ้านของตนเอง ซึ่งเป็นแนวโน้มที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๗๙ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่พึ่งพิงวิถี

๓.๓๑ เพศกับลักษณะการพึงวิทย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คน พึงวิทย์ไปด้วยทำงานไปด้วย ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๔๐ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการพึงวิทย์ของประชาชนในเขตเมือง

๓.๓๒ อายุกับลักษณะการพึงวิทย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่ คือ ไม่ต่ำกว่า ๗ ใน ๑๐ คน พึงวิทย์ไปด้วยทำงานไปด้วย (ตารางที่ ๔๑ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการพึงวิทย์ของประชาชนในเขตเมือง

๓.๓๓ การศึกษากับลักษณะการพึงวิทย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ คือ ไม่ต่ำกว่า ๔ ใน ๑๐ คน พึงวิทย์ไปด้วยทำงานไปด้วย ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๔๒ ในภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการพึงวิทย์ของประชาชนในเขตเมือง

๓.๓๔ อาชีพกับลักษณะการพึงวิทย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำไร่ ค้าขาย และรับจ้าง ไม่ต่ำกว่า ๔ ใน ๑๐ คน ที่พึงวิทย์ไปด้วยทำงานไปด้วย ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำนา รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คน ที่พึงวิทย์ขณะทำงาน สำหรับผู้ที่มีอาชีพทำสวน และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ไม่ต่ำกว่า ๖ ใน ๑๐ ที่พึงวิทย์ไปด้วยทำงานไปด้วย ซึ่ง

ผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการพึ่งพิงวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

ตารางที่ ๘๓ แสดงอาชีพกับลักษณะการพึ่งพิงวิทยุ

ตัวแปรด้านอาชีพ	ทำงานไปด้วย	พึ่งวิทยุ	รวม	ผลการทดสอบทาง สถิติ
	พึ่งวิทยุไปด้วย	อย่างเดียว		
ทำนา	๘๕.๗	๑๔.๓	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 14.593^*$
ทำไร่	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๔๓.๐	๕๗.๐	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๔๖.๗	๕๓.๓	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๔๕.๐	๕๕.๐	๑๐๐.๐	

๓.๓๔ รายได้กับลักษณะการพึ่งพิงวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท มีรายได้ ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ประมาณ ๕ ใน ๑๐ คน พึ่งพิงวิทยุขณะที่ทำงาน และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ย กับผู้ที่มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท ประมาณ ๔ ใน ๑๐ คน ส่วนผู้ที่มีรายได้ สูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ประมาณ ๖ ใน ๑๐ คน ที่พึ่งพิงวิทยุขณะที่ทำงาน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับลักษณะการพึ่งพิงวิทยุของประชาชนในเขตเมือง

ตารางที่ ๔๔ แสดงรายได้กับลักษณะการฟังวิทยุ

ตัวแปรตัวนรายได้	ทำงานไปด้วย ฟังวิทยุไปด้วย	ฟังวิทยุ อย่างเดี่ยว	รวม	ผลการทดสอบทาง สถิติ
ไม่มีรายได้	๘๗.๐	๑๓.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 19.898^{**}$
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๘๖.๘	๓.๒	๑๐๐.๐	
๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท	๘๖.๐	๑๔.๐	๑๐๐.๐	
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท	๘๑.๗	๘.๓	๑๐๐.๐	
๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	
สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๖๘.๔	๓๑.๖	๑๐๐.๐	

๓.๓๖ เพศกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง เพศชายส่วนใหญ่ คือ ประมาณ ๕ ใน ๑๐ คน และเพศหญิง ส่วนใหญ่ ประมาณ ๖ ใน ๑๐ คน ชอบฟังเพลงไทยสากลมากที่สุด ส่วนเพลงประเภทอื่น ๆ มีสัดส่วนของความชอบที่ลดลงไป ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๕๕ แสดงเพศกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ตัวแปรทางด้านเพศ	เพลง ไทยเดิม	เพลง ลูกทุ่ง	เพลง ไทยสากล	เพลง สากล	เพลง บรรเลง	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
ชาย	๘.๘	๒๗.๔	๔๑.๓	๕.๐	๕.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2=14.897^*$
หญิง	๓.๖	๑๘.๐	๔๘.๖	๑๘.๐	๐.๘	๑๐๐.๐	

๓.๓๗ อายุกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงสากล ผู้ที่อายุระหว่าง ๑๕-๔๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงไทยสากล ส่วนผู้ที่มีอายุ ๕๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงลูกทุ่ง สำหรับผู้ที่มีอายุ ๕๕ ปีขึ้นไป ชอบฟังเพลงไทยเดิม ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๕๖ แสดงอายุกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านอายุ	เพลง ไทยเดิม	เพลง ลูกทุ่ง	เพลง ไทยสากล	เพลง สากล	เพลง บรรเลง	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	-	-	-	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=73.068^{**}$
๑๕-๑๙ ปี	๖.๘	๑๗.๒	๕๕.๒	๒๐.๗	-	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔ ปี	๑.๔	๒๓.๓	๔๘.๙	๑๒.๓	๒.๗	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙ ปี	๒.๘	๒๐.๖	๖๑.๘	๑๑.๘	๒.๘	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔ ปี	-	๑๑.๘	๕๘.๘	๑๗.๖	๕.๘	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙ ปี	-	๒๖.๗	๖๖.๗	-	๖.๗	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔ ปี	๒๗.๓	๑๘.๒	๓๖.๔	๙.๑	-	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙ ปี	๒๐.๐	๕๐.๐	๔๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔ ปี	๒๐.๐	๖๐.๐	๒๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	๖๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	

๓.๓๘ การศึกษากับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่ได้รับการศึกษาไม่สูงกว่า ป.๔ ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงลูกทุ่งเป็นประจำ ส่วนผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกว่านั้น ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงไทยสากล ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรายการเพลงที่ประชาชนในเขตเมืองรับฟัง

ตารางที่ ๘๗ แสดงการศึกษารายการเพลงที่รับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านการศึกษา	เพลง ไทยเดิม	เพลง ลูกทุ่ง	เพลง ไทยสากล	เพลง สากล	เพลง บรรเลง	รวม	ผลการทดสอบทาง สถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	๕๐.๐	๒๕.๐	-	๒๕.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2=99.680^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	๑๑.๑	๔๔.๔	๑๑.๑	-	๑๑.๑	๑๐๐.๐	
ป.๔	๘.๑	๔๘.๖	๓๗.๘	๕.๕	-	๑๐๐.๐	
ป.๗	-	๓๐.๘	๖๑.๕	๗.๗	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ. ๓	๓.๗	๗.๕	๖๓.๐	๒๒.๒	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๓.๖	๒๑.๕	๖๐.๗	๑๐.๗	๓.๖	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา	-	๑๕.๐	๖๑.๕	๑๕.๐	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๖.๕	๕.๗	๖๕.๕	๑๖.๑	๓.๒	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๖.๓	-	๖๘.๖	๑๘.๘	๖.๓	๑๐๐.๐	

๓.๓๙ อาชีพกับรายการเพลงที่ชอบฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพ ทำนํ้า, ทำไร่ ทำสวน และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่ชอบฟังรายการเพลงลูกทุ่ง ส่วนผู้ที่มีอาชีพค้าขาย

รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงไทยสากล แต่ผลการทดสอบทางสถิติ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๔๔ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ชอบฟัง เป็นประจำ

๓.๔๐ รายได้กับรายการ เพลงที่ชอบฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงไทยสากล เป็นประจำ ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๕ ในภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ชอบฟัง

๓.๔๑ เพศกับรายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจาก เพลง ที่ชอบฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่ ชอบฟังละครวิทยุ ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๖ ในภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบันเทิงอื่นที่รับฟัง เป็นประจำ

๓.๔๒ อายุกับรายการบันเทิงอื่นที่ชอบรับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่ชอบฟัง ละครวิทยุมากที่สุด ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๗ ในภาคผนวก)

๓.๔๓ การศึกษากับรายการบันเทิงอื่นที่ชอบรับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ ชอบฟังละครวิทยุมากที่สุด ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๘ ในภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบันเทิงอื่นที่ชอบรับฟัง เป็นประจำ

๓.๔๔ อาชีพกับรายการบัน เห่งอื่นที่ขอบฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุมากที่สุด ซึ่งไม่แตกต่างกัน(ตารางที่ ๔๓ ในภาคผนวก)

แสดงว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบัน เห่งอื่นที่ขอบฟัง เป็นประจำ

๓.๔๕ รายได้กับรายการบัน เห่งอื่นที่ขอบฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุมากที่สุด ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๔ ในภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบัน เห่งอื่นที่ขอบฟัง เป็นประจำ

๓.๔๖ เพศกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งชายและหญิง ส่วนใหญ่คือประมาณ ๕ ใน ๑๐ คน รับฟังข่าวภายในประเทศ ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกัน

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับรายการที่รับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๔๕ ในภาคผนวก)

๓.๔๗ อายุกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่คือประมาณไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง รับฟังข่าวภายในประเทศเป็นประจำ ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกัน

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟัง (ตารางที่ ๔๖ ในภาคผนวก)

๓.๔๘ การศึกษากับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, ที่เขียนไม่จบ

ป.๔ และที่จบ ป.๕ ส่วนใหญ่รับฟังข่าวท้องถิ่น ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.๔ ส่วนใหญ่รับฟังข่าวภายในประเทศ ซึ่งแตกต่างกัน

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๔๗ แสดงการศึกษาเกี่ยวกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านการศึกษา	ข่าวท้องถิ่น	ข่าวในประเทศ	ข่าวต่างประเทศ	ข่าวกีฬา	ข่าวพยากรณ์อากาศ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๗๕.๐	๒๕.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=55.107^*$
เรียนไม่จบ ป.๔	๕๕.๖	๓๓.๓	-	-	๑๑.๑	๑๐๐.๐	
ป.๔	๔๐.๐	๔๔.๔	๒.๘	-	๒.๘	๑๐๐.๐	
ป.๗	๑๔.๔	๖๙.๒	-	๑๗.๗	๑๗.๗	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๒๕.๐	๕๐.๐	๑๐.๗	๓.๖	๑๐.๗	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๓๒.๑	๕๒.๔	๑๗.๔	๗.๑	-	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา	๒๓.๘	๓๓.๓	๒๘.๖	๑๔.๓	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๒๔.๑	๖๒.๑	๑๐.๓	๓.๕	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๑.๘	๕๘.๘	๑๗.๖	๑๑.๘	-	๑๐๐.๐	

๓.๔๔ อาชีพกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่ คือ ประมาณครึ่งหนึ่งรับฟังข่าวต่างประเทศ ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้น ส่วนใหญ่รับฟังข่าวในประเทศ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

๓.๕๐ รายได้กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ รับฟังข่าวภายในประเทศ รองลงมาก็เป็นข่าวท้องถิ่น ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๔๔ ในภาคผนวก)

๓.๕๑ เพศกับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเกษตรมากที่สุด รองลงมาเป็นรายการเกี่ยวกับการเมือง ส่วนเพศหญิงนั้น ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นรายการท่องเที่ยว ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในรายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้

ตารางที่ ๑๐๐ แสดงเพศกับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ตัวแปรด้านเพศ	อาชีพ เกษตร	อาชีพ ทั่วไป	การ กฎหมาย	การ เมือง	สุขภาพ ศาสนา	ท่องเที่ยว	ธุรกิจ	การศึกษา	รวม	
ชาย	๒๑.๓	๑๒.๕	๘.๘	๑๘.๘	๕.๐	๑.๓	๑๐.๐	๖.๓	๑๖.๐	๑๐๐.๐
หญิง	๖.๗	๑๕.๒	๔.๘	๑๖.๒	๑๐.๕	๕.๗	๑๖.๒	๕.๗	๑๕.๐	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 91.540^{**}$$

๓.๕๒ อายุกับความสนใจในรายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเมือง ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี และ ๒๕-๑๙ ปี ส่วนใหญ่สนใจรายการท่องเที่ยว ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี ส่วนใหญ่สนใจรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ผู้ที่มีอายุระหว่าง

๓๐-๔๔ ปี ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเมือง ส่วนผู้ที่มีอายุ ๕๐ ปี ขึ้นไปส่วนใหญ่สนใจรายการทางศาสนา แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๐๑ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในรายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้

๓.๔๓ การศึกษากับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่เรียนจบ ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการศึกษา ส่วนผู้ที่เรียนไม่จบ ป.๔ จบ ป.๔ และ ป.๘ สนใจเกี่ยวกับรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป และผู้ที่จบอาชีวศึกษาส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ส่วนผู้ที่จบอนุปริญญาขึ้นไป ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเมือง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๐๒ ในภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสนใจรายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้

๓.๔๔ อาชีพกับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนาส่วนใหญ่ สนใจรายการเกี่ยวกับการเกษตร ผู้ที่มีอาชีพทำสวน ส่วนใหญ่สนใจรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ผู้ที่มีอาชีพทำไร่ ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับกฎหมาย ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค้าขาย ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเมือง สำหรับผู้ที่รับจ้าง และรับราชการรวมทั้งพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการศึกษา ผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ตารางที่ ๑๐๓ แสดงอาชีพกับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ตัวแปรด้านอาชีพ	อาชีพ เกษตร	อาชีพ ทั่วไป	การ กฎหมาย	การ เมือง	สุขภาพ	ศาสนา	ท่องเที่ยว	ธุรกิจ	การ ศึกษา	รวม
ทำนา	๒๖.๖	๑๔.๓	๑๔.๓	๒๑.๔	-	-	-	-	๒๑.๔	๑๐๐.๐
ทำไร่	๔๐.๐	-	๗๐.๐	๒๐.๐	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐
ทำสวน	๒๕.๐	๕๐.๐	๒๕.๐	-	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐
อุตสาหกรรม										
ในครัวเรือน	-	-	๒๕.๐	๕๐.๐	๒๕.๐	-	-	-	-	
ค้าขาย	๑๓.๒	๑๘.๔	๒.๖	๒๑.๑	๒.๖	๑๐.๕	๗.๕	๑๘.๔	๕.๓	๑๐๐.๐
รับจ้าง	๖.๕	๑๘.๔	๓.๒	๑๒.๘	๑๖.๑	๖.๕	๑๖.๑	-	๑๘.๔	๑๐๐.๐
รับราชการและ พนักงานรัฐวิสาหกิจ๑๐.๓	๖.๕	๕.๒	๑๗.๒	๘.๖	๑.๗	๒๐.๗	๕.๒	๒๔.๑		๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ

$$\chi^2 = 80.477^{**}$$

๓.๕๕ รายได้กับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่มีรายได้เลย ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการศึกษา ที่มีรายได้ ๒,๐๐๐ บาท ลงมา ส่วนใหญ่สนใจรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ที่มีรายได้ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจรายการเกี่ยวกับการเกษตร ส่วนผู้ที่มีรายได้ ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐, ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ และสูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ให้ความสนใจรายการเกี่ยวกับการเมือง แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๐๔ ในภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการประเภทส่งเสริมความรู้ที่สนใจ

๓๑๕๖ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับการนำข่าวสารที่ได้รับพึงจากริทยุ
ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้ง เพศชายและ เพศหญิง ทุกระดับ
อายุ ทุกระดับการศึกษา ทุกสาขาอาชีพ และทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารความรู้ที่ได้
รับพึงจากริทยุไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๐๕-๑๐๙ ในภาคผนวก)

แสดงว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนในเขตเมืองไม่มี
ความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับพึงจากริทยุไปใช้

ตอนที่ ๕ ผลการวิจัยความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษา นอกโรงเรียนของประชาชนในเขต
เมืองตามตัวแปรทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

๕.๑ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้กับความสนใจด้านกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้ง เพศชายและ เพศหญิงทุกระดับอายุ
ทุกระดับการศึกษา ทุกสาขาอาชีพ และทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจกฎหมายอาญาใน
ส่วนที่เกี่ยวกับปกป้องกันตนเองและทรัพย์สิน จากผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๑๐ - ๑๑๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนในเขตเมืองไม่มี
ความสัมพันธ์กับความสนใจด้านกฎหมายอาญา

๕.๒ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้กับความสนใจด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้ง เพศชายและ เพศหญิงทุกระดับอายุ
ทุกสาขาอาชีพ ทุกระดับการศึกษา และทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับ เอกเทศสัญญามากที่สุด จากผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๑๕ - ๑๑๙ ในภาคผนวก)

แสดงว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชนในเขตเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๔.๓ เพศกับปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนในเขตเมือง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เพศชายส่วนใหญ่มีปัญหาเนื่องจากขาดแคลนเงินทุนมากที่สุด รองลงมา เป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนเพศหญิงนั้น มีปัญหาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุด รองลงมาขาดแคลนเงินทุน แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๐ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๔.๔ อายุกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี และ ๕๕ ปีขึ้นไป ประสบปัญหาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ ส่วนผู้ที่ มีอายุระหว่าง ๒๕-๔๔ ปี ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเนื่องจากขาดแคลนเงินทุน และผู้ที่มีอายุ ระหว่าง ๔๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการทำงานอาชีพ เนื่องจากขาดกำลังคนช่วยทำ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๑ ในภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชน

๔.๕ การศึกษากับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, และที่เรียน ไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่จะมีปัญหาเนื่องจากขาดคนช่วยทำ ส่วนผู้ที่จบ ป.๔, ม.ศ. ๔ และอาชีวศึกษา มีปัญหาเนื่องจากขาดเงินทุน ส่วนผู้ที่จบ ป.๗ ม.ศ. ๓ อนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไปส่วนใหญ่ มีปัญหาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ที่จะทำงานอาชีพนั้น ๆ แต่ผลการทดสอบทางสถิติ

ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๒ ในภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๔.๖ อาชีพกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนาและรับราชการ รวมทั้งพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีปัญหาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำสวน และรับจ้าง ส่วนใหญ่มีปัญหาเนื่องจากขาดกำลังคน สำหรับผู้ที่มีอาชีพทำไร่ ทำหัตถอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย มีปัญหาเนื่องจากขาดเงินทุน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๓ ในภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๔.๗ รายได้กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท มีปัญหาเนื่องจากขาดเงินทุน ส่วนผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๑,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท มีปัญหาเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ สำหรับผู้ที่มีรายได้ ๔,๐๐๐ บาท ขึ้นไป มีปัญหาเนื่องจากขาดกำลังคน แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๔ ในภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๔.๘ เพศกับความสนใจในวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง เพศชายส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างวิทยุมากที่สุด รองลงมา เป็นวิชาช่างไฟฟ้า ส่วนเพศหญิงนั้น ส่วนใหญ่สนใจวิชาอาหารและขนม ผลการทดสอบทางสถิติมีความสนใจแตกต่างกัน

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจวิชาชีพ

ตารางที่ ๑๒๕ แสดงเพศกับความสนใจในวิชาชีพ

ตัวแปรทางด้านเพศ	ช่าง	ช่าง	ช่าง	ช่าง	อาหาร	เสริม	ตัด	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ	
	ยนต์	วิทยุ	ไฟฟ้า	ไม้	ขนม	สวย	บัญชี			
ชาย	๑๕.๓	๒๗.๘	๑๙.๔	๕.๗	๕.๖	๒.๘	๑๕.๓	๕.๒	๑๐๐.๐	$\chi^2=97.098^{**}$
หญิง	-	๑.๐	๒.๑	-	๓๘.๒	๕.๒	๒๐.๖	๓๒.๐	๑๐๐.๐	

๔.๔ อายุกับความสนใจในวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี สนใจวิชาอาหารและขนม ผู้ที่มีอายุ ๑๕-๑๙ ปี ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างวิทยุ และบัญชี ส่วนผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปี ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างตัดเสื้อผ้า สำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๕-๔๔ ปี และ ๔๕ ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่สนใจวิชาอาหารและขนม และผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๕-๕๔ ปี สนใจวิชาบัญชี เป็นส่วนใหญ่ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในวิชาชีพ

๔.๑๐ การศึกษากับความสนใจในวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่เรียนจบ ม.ศ ๓ และอนุปริญญา ส่วนใหญ่สนใจวิชาอาหารและขนม ส่วนผู้ที่เรียนไม่จบ ป.๔ รวมทั้งผู้เรียนจบ ป.๔ และ ป.๗ ส่วนใหญ่สนใจวิชาตัดเสื้อผ้า สำหรับผู้ที่จบ ม.ศ. ๕ และอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่สนใจวิชาบัญชี และที่จบปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๒๗ ในภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสนใจในวิชาชีพ

๔.๑๑ อาชีพกับความสนใจในวิชาชีพซึ่งนอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่แล้ว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ส่วนใหญ่สนใจวิชาทำอาหารและขนม ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำไร่ และรับจ้าง ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างวิทยุ และผู้ที่มีอาชีพทำสวน ส่วนใหญ่สนใจวิชาตัดเสื้อผ้า สำหรับผู้ที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่สนใจวิชาเสริมสวย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสนใจในวิชาชีพ

ตารางที่ ๑๒๔ แสดงอาชีพกับความสนใจในวิชาชีพซึ่งนอกเหนือจากอาชีพที่ทำอยู่แล้ว

ตัวแปรด้านอาชีพ	ช่างยนต์	ช่างวิทยุ	ช่างไฟฟ้า	อาหาร-ขนม	เสริมสวย	ตัดเสื้อผ้า	ตัดปัญหา	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	-	๑๓.๓	๑๓.๓	๒๖.๗	๑๓.๓	-	๑๓.๔	๑๐๐.๐	$\chi^2=60.122^*$
ทำไร่	-	๕๐.๐	๒๕.๐	๒๕.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	๒๕.๐	๒๕.๐	-	-	-	๕๐.๐	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมฯ	๒๕.๐	๒๕.๐	-	-	๒๕.๐	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๕.๕	๕.๕	๓.๑	-	๒๘.๐	-	๒๒.๐	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๗.๑	๒๑.๔	๗.๑	๓.๖	๑๗.๕	๓.๖	๑๗.๕	๑๐๐.๐	
รับราชการ	๕.๕	๗.๕	๑๑.๓	๓.๘	๓๗.๗	๑.๕	๑๑.๓	๑๐๐.๐	
รัฐวิสาหกิจ									

๔.๑๒ รายได้กับความสนใจในวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่มีรายได้เลย ส่วนใหญ่สนใจวิชาตัดเสื้อผ้า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างวิทยุ ส่วนผู้ที่มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐, ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐, ๔๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท และที่มีรายได้สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท

ส่วนใหญ่สนใจวิชาเสริมสวย สำหรับผู้ที่มียรายได้ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๒๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในวิชาชีพ

๔.๑๓ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้ความเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรบของร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกระดับอายุ ทุกระดับการศึกษา ทุกสาขาอาชีพ และทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ คือ มากกว่าครึ่งหนึ่งรู้ว่าเนื้อสัตว์เป็นอาหารประเภทที่ให้ความเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรบของร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๓๐-๑๓๘ ในภาคผนวก)

แสดงว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ หรือคุณค่าทางอาหาร

๔.๑๔ เพศกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๓๙ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๔.๑๕ อายุกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุส่วนใหญ่ เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว (ตารางที่ ๑๔๐ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

๔.๑๖ การศึกษากับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่
เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว (ตารางที่ ๑๓๗ ภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๔.๑๗ อาชีพกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ค้าขาย
รับจ้าง รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่ง เคยทราบข่าวสาร
การวางแผนครอบครัว ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำสวน และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่
ไม่เคยได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๓๘)

แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๑๓๘ แสดงอาชีพกับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตัวแปรด้านอาชีพ	เคยทราบ	ไม่เคยทราบ	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
ทำนา	๕๓.๓	๔๖.๗	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 23.160^{**}$
ทำไร่	๖๐.๐	๔๐.๐	๑๐๐.๐	
ทำสวน	๓๓.๓	๖๖.๗	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๓๓.๓	๖๖.๗	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๘๒.๑	๑๗.๙	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๘๒.๑	๑๗.๙	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๔๓.๐	๕๗.๐	๑๐๐.๐	

๔.๑๔ รายได้กับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ เคยได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๓๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๔.๑๕ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกระดับการศึกษา ทุกระดับอายุ ทุกสาขาอาชีพ และทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน ซึ่งสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๑๔๐-๑๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๔.๒๐ เพศกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเมือง ทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ ประสบปัญหาเนื่องจากไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๔.๒๑ อายุกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุส่วนใหญ่ ประสบปัญหาเนื่องจากไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๖ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๔.๒๒ การศึกษากับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ประสบปัญหา เนื่องจากไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ นอกจากผู้ที่จบ ป.ศ ซึ่งส่วนใหญ่ ประสบปัญหา เนื่องจากไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการอะไร แต่อย่างไรก็ตามจากผลการทดสอบ ทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๔.๒๓ อาชีพกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ ยกเว้นผู้ที่ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่ประสบปัญหา เนื่องจากไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการเรื่องอะไร และถูกเรียก ร้องเงินทองเป็นพิเศษ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๘)

แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับลักษณะปัญหาที่ประสบในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ตารางที่ ๑๔๘ แสดงอาชีพกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

หัวแปรด้านอาชีพ	ไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการอะไร	ไม่ได้รับความสะดวก	ถูกเรียก ร้องเงินทอง	อื่น ๆ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๑๕.๔	๖๔.๒	๗.๗	๗.๗	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 42.089^{**}$
ทำไร่	๓๓.๓	๓๓.๐	๓๓.๗	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	๑๐๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	๓๓.๓	-	๓๓.๓	๓๓.๔	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๑๒.๐	๖๔.๐	๒๔.๐	-	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๓๔.๑	๕๒.๒	๘.๗	-	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๑๒.๕	๗๕.๒	๘.๓	-	๑๐๐.๐	

๔.๒๔ รายได้กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่คือ ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๔.๒๕ เพศ กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้ง เพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่คือ มากกว่าครึ่งหนึ่ง ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ซึ่งนับว่าไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๔.๒๖ อายุกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่คือมากกว่า ๒ ใน ๕ ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๔.๒๗ การศึกษากับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่คือ มากกว่าครึ่งหนึ่ง ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ซึ่งไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๔.๒๘ อธิพกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่ คือ มากกว่าครึ่งหนึ่ง ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ยกเว้นผู้ที่มีอาชีพทำสวน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจอาทิตย์ละครั้ง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่า อธิพมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ตารางที่ ๑๔๓ แสดงอาชีพกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ตัวแปรด้านอาชีพ	ทุกวัน	วันเว้นวัน	อาทิตย์ละครั้ง	สองอาทิตย์ครั้ง	เดือนละครั้ง	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๒๐.๐	๒๐.๐	๑๓.๓	-	๖.๗	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 42.621^*$
ทำไร่	๘๐.๐	๒๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	-	๑๐๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรม	๕๐.๐	-	๒๕.๐	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐	
ในครัวเรือน							
ค้าขาย	๗๐.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	-	-	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๖๖.๗	๑๐.๐	๒๐.๐	-	๓.๓	๑๐๐.๐	
รับราชการ- รัฐวิสาหกิจ	๕๕.๒	๑๕.๓	๒๘.๘	๑.๗	-	๑๐๐.๐	

๔.๒๙ รายได้สิ้นความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจทุกวัน ซึ่งไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๔.๓๐ เพศกับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่ คือ มากกว่าครึ่งหนึ่ง ต้องการให้ออกอากาศครั้งละ ๑ ชั่วโมง ซึ่งมีความต้องการสอดคล้องกัน (ตารางที่ ๑๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๔.๓๑ อายุกับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุไม่เกิน ๔๔ ปี ส่วนมาก คือ ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๕ คน ต้องการให้ออกอากาศครั้งละ ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๔๕ ปีขึ้นไป ต้องการให้ออกอากาศครั้งละประมาณ ๓๐ นาที แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๖ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๔.๓๒ การศึกษากับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่จบการศึกษาต่ำกว่าระดับอนุปริญญาลงมาต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง ประมาณ ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่จบการศึกษา

ระดับอนุปริญญาขึ้นไป ต้องการให้ออกอากาศ ครึ่งละประมาณ ๓๐ นาที แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๔.๓๓ อาชีพกับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ ๓๐ นาที ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๔.๓๔ รายได้กับความยาวของรายการที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีรายได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุแต่ละครั้งประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ ขึ้นไป ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ ๓๐ นาที แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๙ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๔.๓๕ เพศกับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทั้งเพศชายและหญิง ส่วใหญ่

ชอบฟังรายการวิทยุที่เสนอในรูปแบบบรรยายที่เป็นกันเอง ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกัน
(ตารางที่ ๑๖๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

๔.๓๖ อายุกับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี และที่มี
อายุระหว่าง ๕๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบรายการละคร ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๔๔ ปี ชอบรายการ
บรรยายในลักษณะที่เป็นกันเองกับผู้ฟัง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๕-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบฟังรายการ
สนทนาและสัมภาษณ์ สำหรับผู้ที่มีอายุ ๕๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ชอบรายการนิตยสารซึ่งแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ ๑๖๑)

แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเล่นรายการที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๑๖๑ แสดงอายุกับรูปแบบวิธีเล่นรายการที่ชอบฟัง

ตัวแปรตามอายุ	บรรยาย แบบเป็น ทางการ	บรรยาย แบบเป็น กันเอง	สนทนา และ สัมภาษณ์	ละคร และ อภิปราย	นิตย สาร	รวม	ผลการทดสอบ ทวิภาค ทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	-	-	-	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 37.373^{**}$
๑๕-๑๙ ปี	๗.๑	๕๐.๐	๑๐.๗	๗.๑	๒๕.๐	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔ ปี	๒๑.๔	๔๕.๓	๑๕.๓	๘.๖	๑๑.๔	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙ ปี	๑๗.๑	๓๗.๑	๒๐.๐	๒.๙	๒๒.๙	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔ ปี	๑๗.๓	๔๗.๑	๓๕.๓	-	-	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙ ปี	๑๒.๕	๔๓.๘	๑๘.๘	๖.๓	๑๒.๕	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔ ปี	-	๓๐.๐	๓๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙ ปี	๒๕.๐	-	๕๐.๐	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔ ปี	-	๒๕.๐	๒๕.๐	๕๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	-	๒๕.๐	-	๒๕.๐	๕๐.๐	๑๐๐.๐	

๔.๓๗ การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบวิธีเล่นรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนใหญ่ชอบรายการบรรยายแบบเป็นทางการ ส่วนผู้ที่จบ ป.๘ ขึ้นไปส่วนใหญ่ชอบรายการบรรยายแบบเป็นกันเองกับผู้ฟัง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๒ ภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

๔.๓๘ อวชิพกับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีอวชิพทำไร่ ค้าขายรับจ้าง รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ชอบฟังรายการบรรยายแบบ เป็นกันเอง ส่วนผู้ที่มีอวชิพ ทำสวน ทำนา และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่ชอบฟังรายการ สนทนาและสัมภาษณ์ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๓ ภาคผนวก)

แสดงว่า อวชิพไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

๔.๓๙ รายได้กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีรายได้ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท และที่มีรายได้ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่ชอบรายการบรรยายแบบ เป็นกันเองกับผู้ฟัง สำหรับผู้ที่มีรายได้ ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท และ ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ชอบฟัง รายการสนทนาและสัมภาษณ์ ส่วนผู้ที่มีรายได้ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ชอบฟังรายการ ศึกษาร แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตาราง ที่ ๑๖๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

๔.๔๐ เพศกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนในเขตเมือง เพศชายส่วนใหญ่ต้องการฟัง รายการวิทยุประเภทให้ความรู้โดยสอดแทรกบันเทิงบ้าง ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่ ต้องการให้ จัดเป็นรายการบันเทิงแล้วแทรกความรู้ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๕ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

๔.๔๑ อายุกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีอายุ ๒๕-๔๔ ปี ส่วนใหญ่ ต้องการฟังรายการวิทยุประเภทให้ความรู้โดยสอดแทรกบันเทิงบ้าง สำหรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี และผู้ที่มีอายุ ๑๕-๒๔ ปี และ ๔๕ ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดเป็นรายการบันเทิง แล้วสอดแทรกความรู้ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๖ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

๔.๔๒ การศึกษากับรูปแบบรายการวิทยุประเภทส่งเสริมความรู้ที่ต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่จบการศึกษาไม่เกิน ป.๗ ส่วนใหญ่ต้องการฟังรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ในลักษณะที่สอดแทรกไว้ในรายการบันเทิง ส่วนผู้ที่จบการศึกษาดั้งแต่ ม.ศ ๓ ขึ้นไป ต้องการให้เสนอในลักษณะรายการความรู้ แต่ ไม่มีการแทรกบันเทิงบ้าง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๗)

แสดงว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖๗ แสดงการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

ตัวแปรด้านการศึกษา	ให้ความรู้	ให้ความรู้	จัดเป็นราย	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	สั้น ๆ	โดยแทรก บันเทิงบ้าง	การบันเทิง แล้วแทรก ความรู้	
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	๒๕.๐	๗๕.๐	๑๐๐.๐ $\chi^2 = 30.879^*$
เรียนไม่จบ ป.๔	๑๑.๑	๔๔.๔	๔๔.๕	๑๐๐.๐
ป.๔	๘.๑	๒๗.๐	๖๔.๙	๑๐๐.๐
ป.๗	๗.๗	๒๓.๑	๖๙.๒	๑๐๐.๐
ม.ศ ๓	๓.๘	๕๐.๐	๔๖.๒	๑๐๐.๐
ม.ศ ๔	๓.๕	๕๕.๒	๔๑.๔	๑๐๐.๐
อาชีวศึกษา	-	๔๗.๖	๕๒.๔	๑๐๐.๐
อนุปริญญา	๖.๕	๕๘.๑	๓๓.๕	๑๐๐.๐
ปริญญาตรีขึ้นไป	๕.๔	๕๒.๙	๔๑.๒	๑๐๐.๐

๔.๔๓ วิทยุกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำไร่ ทำสวน ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน รับจ้าง รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดเป็นรายการบันเทิงแล้วสอดแทรกความรู้ ส่วนที่มีอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในลักษณะของรายการให้ความรู้โดยสอดแทรกบันเทิงบ้าง แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

๔.๔๔ รายได้กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการรับฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีรายได้เกิน ๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดเป็นรายการบันเทิงแล้วสอดแทรกความรู้ ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ต้องการให้จัดในลักษณะรายการให้ความรู้โดยสอดแทรกบันเทิงบ้าง แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๖๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

๔.๔๕ เพศกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีแนวโน้มที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๑๖๐ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๔๖ อายุกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนในเขตเมืองทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นแนวโน้มที่สอดคล้องกัน (ตารางที่ ๑๖๑ ภาคผนวก)

แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๔๗ การศึกษากับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งนับว่าไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๖๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๔๘ อารีฟกับ เพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่ ชอบ ผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีแนวโน้มที่สอดคล้องกันทุกสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๑๗๓ ภาคผนวก)

แสดงว่า อารีฟไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๔๙ รายได้กับ เพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ที่มีรายได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศหญิง แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๗๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๕๐ เพศกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง เพศชายส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการวัยกลางคน ส่วนเพศหญิงนั้น ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๗๕ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๕๑ การศึกษากับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ผู้ที่เรียน

แต่ไม่จบ ป.๔ และผู้ที่จบ ป.๔ ป.๗ ม.ศ.๕ และอนุปริญญา ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการ
ที่อยู่ในวัยกลางคน ส่วนผู้ที่จบ ม.ศ. ๓ ปวช. และปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการ
ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
(ตารางที่ ๑๗๖ ภาคผนวก)

แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินการที่ชอบ

๔.๕๖ อายุกับวัยของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอายุไม่เกิน ๒๔ ปี ส่วนใหญ่
ชอบผู้ดำเนินการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๕-๔๔ ปี ส่วนใหญ่
ชอบผู้ดำเนินการที่อยู่ในวัยกลางคน สำหรับผู้ที่มีอายุ ๔๕ ปี ขึ้นไปนั้น ส่วนใหญ่ ชอบ
ผู้ดำเนินการที่สูงอายุ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่า
ผู้ที่อยู่ในวัยไหนก็ชอบผู้ดำเนินการที่อยู่ในวัยนั้น (ตารางที่ ๑๗๗)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ตารางที่ ๑๗๗ แสดงอายุกับวัยของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ตัวแปรด้านอายุ	วัยหนุ่มสาว วัยกลางคน วัยสูงอายุ			รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	วัยหนุ่มสาว	วัยกลางคน	วัยสูงอายุ		
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑๐๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 29.420^*$
๑๕-๑๙ ปี	๕๗.๗	๓๘.๘	๓.๕	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔ ปี	๕๒.๘	๔๕.๖	๑.๕	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙ ปี	๔๑.๒	๕๒.๘	๕.๘	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔ ปี	๔๑.๒	๕๒.๘	๕.๘	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙ ปี	๔๓.๘	๕๖.๓	-	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔ ปี	๔๐.๐	๖๐.๐	-	๑๐๐.๐	

ตารางที่ ๑๗๓ แสดงอายุกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ (ต่อ)

ตัวแปรด้านอายุ	วัยหนุ่มสาว	วัยกลางคน	วัยสูงอายุ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
๔๕-๕๔ ปี	๒๕.๐	๗๕.๐	-	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 29.420^*$
๕๐-๕๔ ปี	-	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๕๕ ปีขึ้นไป	๓๐.๐	๒๐.๐	๕๐.๐	๑๐๐.๐	

๔.๕๓ อาชีพกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน รับจ้าง และรับราชการ ส่วนใหญ่ ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค้าขาย ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๗๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๕๔ รายได้กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่มีรายได้ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน ส่วนผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๑ บาท ขึ้นไป ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๗๕ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๔.๔๕ เพศกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่ชอบลีลาการพูดที่เป็น เรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง แต่ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๐)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ตารางที่ ๑๔๐ แสดงเพศกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ตัวแปรด้านเพศ	พูดเอาจริงเอาจัง เป็นเรื่องเป็นราว	พูดเป็นเรื่องเป็น ราวแต่แทรก อารมณ์ขันบ้าง	ตลกเฮฮา	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ชาย	๑๔.๘	๗๗.๘	๖.๔	๑๐๐.๐	2 $\chi^2=9.518^*$
หญิง	๔.๕	๘๖.๐	๑๓.๕	๑๐๐.๐	

๔.๔๖ อายุกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมือง ทุกระดับอายุส่วนใหญ่ชอบลีลาการพูดที่เป็น เรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง ซึ่งมีแนวโน้มที่สอดคล้องกันทุกระดับอายุ

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง (ตารางที่ ๑๔๑)

๔.๔๗ การศึกษากับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ชอบลีลาการพูดที่เป็น เรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๒)

แสดงว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๑๔๒ แสดงการศึกษาเกี่ยวกับสื่ากาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ตัวแปรด้านการศึกษา	พูดเองจริงเองจัง เป็นเรื่องเป็นราว	พูดเป็น เรื่องเป็น ราวแต่แทรก อารมณ์ขันบ้าง	ตลก เฮฮา	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	๗๕.๐	๒๕.๐	๑๐๐.๐	² 61.760**
เรียนไม่จบ ป.๔	๑๑.๑	๖๖.๗	๒๒.๒	๑๐๐.๐	
ป.๔	๒๑.๖	๕๖.๘	๒๑.๖	๑๐๐.๐	
ป.๗	๗.๗	๘๕.๖	๗.๗	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๗.๔	๘๘.๘	๓.๗	๑๐๐.๐	
ม.ศ. ๕	-	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา	๖.๗	๙๐.๐	๓.๓	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	-	๘๑.๐	๑๙.๐	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๕.๕	๘๘.๒	๕.๕	๑๐๐.๐	

๔.๕๗ อาชีพกับสื่ากาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่ชอบ
สื่ากาการพูดในลักษณะที่เป็น เรื่องเป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง ซึ่งมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน
(ตารางที่ ๑๔๓ ภาคผนวก)

แสดงว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับสื่ากาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

๔.๕๘ รายได้กับสื่ากาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองทุกระดับรายได้ ส่วนใหญ่ชอบ
สื่ากาการพูดในลักษณะที่เป็น เรื่องเป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง ซึ่งมีแนวโน้มที่สอดคล้องกัน
ทุกระดับรายได้ (ตารางที่ ๑๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับสื่ากาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบฟัง

ตอนที่ ๕ ผลการวิจัยพฤติกรรมการรับฟังวิทยุ กระจายเสียงของประชาชนใน เขตชนบทกับตัวแปรทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

๕.๑ เพศกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนใน เขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีหมุนหาคคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจจะฟัง ซึ่งมีแนวโน้มที่สอดคล้องกัน ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธี เปิด เครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการของประชาชนทั้งสอง เพศ (ตารางที่ ๑๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับวิธี เปิด เครื่องรับวิทยุเพื่อ เลือกฟังรายการประชาชนในเขตชนบท

๕.๒ อายุกับวิธีเปิด เครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ใช้วิธีหมุนหาคคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจจะฟัง ซึ่งมีแนวโน้มสอดคล้องกัน ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธี เปิด เครื่องรับวิทยุของประชาชนแต่ละกลุ่มอายุ (ตารางที่ ๑๔๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับวิธี เปิด เครื่องรับวิทยุเพื่อ เลือกฟังรายการของประชาชนในเขตชนบท

๕.๓ การศึกษากับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตเมืองที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ลงมาส่วนใหญ่ ใช้วิธีหมุนหาคคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจจะฟัง ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญาส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกรายการที่รับฟัง เป็นประจำ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง เครื่องรับวิทยุของประชาชน

แต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๑๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

๕.๔ อาชีพกับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ประกอบอาชีพทำไร่ ไร่ราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกจากรายการที่รับฟังเป็นประจำ ส่วนผู้มีอาชีพทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย และรับจ้างส่วนใหญ่ใช้วิธีหมุนหาคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

๕.๕ รายได้กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ จะใช้วิธีหมุนหาคลื่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรายการที่พอใจ ส่วนผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ บาทขึ้นไปส่วนใหญ่ ใช้วิธีเลือกรายการที่รับฟังเป็นประจำ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๙)

แสดงว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ศูนย์วิจัยที่ปรึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘๔ แสดงรายได้กับวิธีเปิดเครื่องรับวิทยุเพื่อเลือกฟังรายการ

ตัวแปรด้านรายได้	เลือกจาก การจ้าง รายการ ของสถานี	เลือกจาก จากราย การที่คิด ความรับฟัง	หมุนไป เรื่อย ๆ	เปิดเจอ รายการ ไหนก็ฟัง	ไม่มี โอกาส เลือก	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่มีรายได้	๒๒.๒	๒๒.๒	๕๐.๐	๕๖๖.๕	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=66.272^{**}$
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	-	๑๕.๕	๖๖๕.๓	๕.๕	๖.๓	๑๐๐.๐	
๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท	๑.๕	๓๓.๓	๖๖๒.๑	๑.๖	๑.๕	๑๐๐.๐	
๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท	๕.๓	๕๑.๗	๕๕.๘	๕.๒	-	๑๐๐.๐	
๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท	๑๓.๓	๕๐.๐	๑๓.๓	๒๖.๗	๖.๗	๑๐๐.๐	
๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท	๑๐๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๒๐.๐	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	

๕.๖ เพศกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทเพศชายส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร แต่เพศหญิงส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อความบันเทิง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนทั้งสองเพศ (ตารางที่ ๑๘๐)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ตารางที่ ๑๘๐ แสดงเพศกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ตัวแปรด้านเพศ	เพื่อความ บันเทิง	เพื่อติดตาม ข่าวสาร	เพื่อรับ ความรู้	เพื่อแก้ เหงา	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
ชาย	๓๑.๕	๓๕.๕	๑๓.๕	๑๕.๕	๑๐๐.๐	$\chi^2=9.720^*$
หญิง	๕๗.๖	๒๖.๒	๕.๘	๒๐.๕	๑๐๐.๐	

๕.๗ อายุกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญูของประชาชนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุ ๑๔-๑๙ ปี, ๒๔-๓๔ ปี ๔๐-๔๔ ปี และ ๕๐-๕๔ ปี รับฟังเพื่อความบันเทิง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี, ๓๕-๓๙ ปี และ ๔๕-๔๙ ปี ส่วนใหญ่รับฟังวิญญูเพื่อติดตามข่าวสารแต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญูของประชาชนระดับอายุต่าง ๆ (ตารางที่ ๑๔๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญู

๕.๘ การศึกษากับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญู

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่เรียนไม่จบ ป.๔ จบ ป.๗ และอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่รับฟังวิญญูเพื่อความบันเทิง ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, จบ ป.๔ ม.ศ.๓ ม.ศ.๕ และอนุปริญญา ส่วนใหญ่รับฟังวิญญูเพื่อติดตามข่าวสาร แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญูของประชาชนที่ได้รับการศึกษาแต่ละระดับ (ตารางที่ ๑๔๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญู

๕.๙ อาชีพกับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญู

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนและค้าขายส่วนใหญ่ฟังวิญญูเพื่อความบันเทิง ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ รับจ้าง ราชการและรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ ฟังวิญญูเพื่อติดตามข่าวสาร แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่าแต่ละสาขาอาชีพมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิญญูของประชาชน (ตารางที่ ๑๔๓ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนใน
เขตชนบท

๕.๑๐ รายได้กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อความบันเทิง ส่วนผู้ที่ไม่มีรายได้เลย และผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ บาท
ขึ้นไป ส่วนใหญ่ฟังวิทยุเพื่อติดตามข่าวสาร แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับ
รายได้ (ตารางที่ ๑๕๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการรับฟังวิทยุของประชาชนใน
เขตชนบท

๕.๑๑ เพศกับสถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศและ เพศหญิงส่วนใหญ่รับ
ฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลกเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกัน ผลการ
ทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๕๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ

๕.๑๒ อายุกับสถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่รับฟังสถานี
วิทยุ กระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลกเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกัน ผลการทดสอบ
ทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๕๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุที่รับฟังเป็นประจำ

๕.๑๓ การศึกษากับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยูของพลที่ ๔๔ ส่วนผู้ที่เรียนไม่จบ ป.๔ จนกระทั่งถึงระดับอนุปริญาส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยูกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำของประชาชนที่ได้รับการศึกษาแต่ละระดับ (ตารางที่ ๑๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

๕.๑๔ อาชีพกับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ ส่วนใหญ่จะรับฟังสถานีวิทยูของพลที่ ๔ ส่วนผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย รับจ้าง รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยูกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๑๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

๕.๑๕ รายได้กับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่รับฟังสถานีวิทยูกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกัน และผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๑๔๙ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยูที่รับฟัง เป็นประจำ

๕.๑๖ เพศกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกันและผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๐๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๕.๑๗ อายุกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกัน และผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๐๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

๕.๑๘ การศึกษากับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับการศึกษา ยกเว้นผู้ที่จบ ม.ศ.๕ ส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ส่วนผู้ที่จบ ม.ศ.๕ นั้นส่วนใหญ่จะฟังวิทยุเกือบทุกวัน ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๐๒)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ตารางที่ ๒๐๒ แสดงการศึกษากับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

ตัวแปรด้านการศึกษา	ฟังทุกวัน	ฟังเกือบทุกวัน	หลายวันฟังครั้ง	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ ²
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๗๖.๒	๔.๘	๑๘.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2=29.035^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	๔๓.๘	๓๑.๒	๒๕.๐	๑๐๐.๐	
ป.๔	๗๐.๐	๒๐.๐	๑๐.๐	๑๐๐.๐	
ป.๗	๗๐.๐	๒๕.๐	๕.๐	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๔๒.๑	๓๖.๘	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ.	๓๐.๐	๗๐.๐	-	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวส.)	๗๗.๘	๒๒.๒	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๘๐.๐	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	-	

๔.๑๘ อาชีพกับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกอาชีพส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกัน และผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๐๓ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

๔.๒๐ รายได้กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกัน และผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๐๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุของประชาชนใน
เขตชนบท

๔.๒๑ เพศกับการใช้เวลาในการรับวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทเพศชายส่วนใหญ่ใช้เวลาในการ
รับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งประมาณ $\frac{9}{2}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่จะใช้เวลาเกิน
กว่า ๒ ชั่วโมง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
การใช้เวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิง (ตารางที่ ๒๐๕)

แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุแต่ละครั้งของประชาชน
ในเขตชนบท

ตารางที่ ๒๐๕ แสดงเพศกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งของประชาชน
ในเขตชนบท

เวลาที่รับฟังวิทยุ	ชาย	หญิง	ผลการทดสอบทางสถิติ
ประมาณไม่เกิน $\frac{9}{2}$	๔๖๖	๑๔.๓	$\chi^2 = 8.843^*$
ประมาณ $\frac{9}{2}$ - ๑ ชม.	๕๐.๐	๓๑.๔	
ประมาณ ๑-๒ ชม.	๑๔.๑	๑๔.๐	
เกินกว่า ๒ ชม.	๒๑.๓	๓๕.๓	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๔.๒๒ อายุกับเวลาที่ใช้ในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๕-๑๙ ปี
๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๓๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี และ ๔๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุ

แต่ละครั้งประมาณ $\frac{2}{3}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอายุ ๒๕-๒๙ ปี ๓๐-๓๔ ปี และ ๔๐-๔๔ ปี ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเกินกว่า ๒ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบทแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๐๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งของประชาชนในเขตชนบท

๔.๒๓ การศึกษากับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่เรียนไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่ ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งเกินกว่า ๒ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่จบ ป.๔ ขึ้นไปจนถึงอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ $\frac{2}{3}$ - ๑ ชั่วโมง และผู้ที่จบอนุ-ปริญญาส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามจากผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๐๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

๔.๒๔ อาชีพกับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้ที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ค้าขาย และรับราชการส่วนใหญ่มักใช้เวลารับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งประมาณ $\frac{2}{3}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง สำหรับผู้ที่มีอาชีพรับจ้างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งเกินกว่า ๒ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๐๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง
ของประชาชนในเขตชนบท

๕.๒๕ รายได้กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งของประชาชนใน
เขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งประมาณ $\frac{2}{2}$ - ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่รายได้
ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ บาทขึ้นไปส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้งไม่เกิน ๒ ชั่วโมง
แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการใช้
เวลาในการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๐๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการรับฟังวิทยุติดต่อกันแต่ละครั้ง

๕.๒๖ เพศกับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่
รับฟังวิทยุที่บ้าน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
สถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนที่เป็น เพศชายและ เพศหญิง (ตารางที่ ๒๑๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนชนบท

๕.๒๗ อายุกับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่รับฟังวิทยุ
ที่บ้าน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสถานที่รับ
ฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๑๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

๕.๒๔ อาชีพกับสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชนในชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย รับจ้าง รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่รับฟังวิญญูที่บ้าน ส่วนผู้ที่มีอาชีพประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่รับฟังวิญญูในที่ทำงาน ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๑๒)

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชน เขตชนบท

ตารางที่ ๒๑๒ แสดงอาชีพกับสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชนใน เขตชนบท

ตัวแปรด้านอาชีพ	ที่บ้าน	ที่ทำงาน	ในรถยนต์	บ้านเพื่อน	ร้านกาแฟ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๘๔.๖	๕.๔	-	-	-	๑๐๐.๐	47.199**
ทำไร่	๗๘.๒	๑๒.๕	-	๘.๓	-	๑๐๐.๐	
ทำสวน	๑๐๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
เลี้ยงสัตว์	๑๐๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	-	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๘๗.๘	๒.๒	-	-	-	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๘๒.๐	๔.๐	๔.๐	-	-	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๘๔.๖	๗.๗	-	-	๗.๗	๑๐๐.๐	

๕.๓๐ รายได้กับสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชนใน เขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่รับฟังวิญญูที่บ้านของตนเอง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสถานที่รับฟังวิญญูของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๑๓ ภาคผนวก)

๕.๓๑ เพศกับลักษณะการฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ ทำงานไปด้วยฟังวิทยุไปด้วย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างลักษณะการฟังวิทยุของประชาชนที่เป็น เพศชายและ เพศหญิง (ตารางที่ ๒๑๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนชนบท

๕.๓๒ อายุกับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ทำงานไปด้วยฟังวิทยุไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๑๕)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนชนบท

ตารางที่ ๒๑๕ แสดงอายุกับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนในเขตชนบท

ตัวแปรด้านอายุ	ทำงานไปด้วย ฟังไปด้วย	ฟังวิทยุ อย่างเดียว	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๘๗.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 17.597^*$
๑๕-๑๙	๗๕.๘	๒๔.๒	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙	๘๗.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔	๘๑.๐	๑๙.๐	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔	๗๐.๖	๒๙.๔	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙	๘๑.๒	๑๘.๘	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔	๙๐.๐	๑๐.๐	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	๘๗.๑	๑๒.๙	๑๐๐.๐	

๕.๓๓ การศึกษากับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในชนบททุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ทำงาน
ได้ด้วยฟังวิทยุไปด้วย แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
ลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนที่ได้รับการศึกษาแต่ละระดับ (ตารางที่ ๒๑๖)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

ตารางที่ ๒๑๖ แสดงการศึกษากับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

ตัวแปรด้านการศึกษา	ทำงานไปด้วย	ฟังวิทยุ	รวม	ผลการทดสอบ ทางสถิติ
	ฟังวิทยุไปด้วย	อย่างเดียว		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 18.841^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	๖๒.๕	๓๗.๕	๑๐๐.๐	
ป.๔	๘๖.๐	๑๔.๐	๑๐๐.๐	
ป.๗	๗๘.๕	๒๑.๕	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๕๒.๖	๔๗.๔	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๖๐.๐	๔๐.๐	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	๕๕.๖	๔๔.๔	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	

๕.๓๔ อาชีพกับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่ฟังวิทยุไป
ด้วยทำงานไปด้วย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
ลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๑๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

๕.๓๕ รายได้กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนใน เขตชนบท

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่รับฟังวิทยุไปด้วยทำงานไปด้วย ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนในระดับรายได้ต่าง ๆ (ตารางที่ ๒๑๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการรับฟังวิทยุของประชาชนในชนบท

๕.๓๖ เพศกับรายการเพลงที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงลูกทุ่งมากที่สุด รองลงมา ก็เป็น เพลงไทยสากล ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการ เพลงที่ชอบฟังของประชาชนที่เป็น เพศชาย และ เพศหญิง (ตารางที่ ๒๑๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

๕.๓๗ อายุกับรายการ เพลงที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงลูกทุ่งมากที่สุด รองลงมา เป็น เพลงไทยสากล ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการ เพลงที่ชอบฟังของประชาชนที่มีระดับอายุต่างกัน (ตารางที่ ๒๑๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

๕.๓๘ การศึกษากับรายการ เพลงที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีการศึกษาไม่สูงกว่าระดับ ม.ศ. ๓ ส่วนใหญ่ ชอบฟัง เพลงลูกทุ่ง ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.ศ.๓ ส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงไทยสากล

มากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๒๑)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

ตารางที่ ๒๒๑ แสดงการศึกษากับรายการ เพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง เป็นประจำ

ตัวแปรด้านการศึกษา	เพลง ไทยเดิม	เพลง ลูกทุ่ง	เพลง ไทยสากล	เพลง สากล	เพลง บรรเลง	ผลรวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๑๓.๓	๘๖.๗	-	-	-	๑๐๐.๐	² $\chi=81.963^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	-	๘๕.๗	๑๔.๓	-	-	๑๐๐.๐	
ป.๔	๓.๔	๗๑.๖	๒๒.๗	๒.๓	-	๑๐๐.๐	
ป.๗	-	๕๗.๔	๓๖.๘	๕.๓	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	-	๔๒.๑	๕๒.๑	๑๐.๕	๕.๓	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๔	-	-	๔๐.๐	๑๐.๐	-	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	-	๒๕.๐	๖๒.๔	๑๒.๕	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๔๐.๐	-	๖๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	

๔.๓๔ อาชีพกับรายการ เพลงที่ชอบฟัง เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพ ทานา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และรับจ้างส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงลูกทุ่งมากที่สุด ส่วน ผู้ที่มีอาชีพค้าขาย รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ชอบฟัง เพลงไทยสากล แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติ ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านรายการ เพลงที่ ชอบฟังของประชาชนแต่ละอาชีพ (ตารางที่ ๒๒๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการ เพลงที่ประชาชนใน เขตชนบทชอบฟัง

๕.๔๐ รายได้กับรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงลูกทุ่งมากที่สุด รองลงมาเป็นเพลงไทยสากล ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างในด้านรายการเพลงที่ชอบฟังของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๒๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการเพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

๕.๔๑ เพศกับรายการบันเทิงอื่นที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุมากที่สุด รองลงมาเป็นลิเก แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าทั้งสองเพศมีความชอบในรายการบันเทิงอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๒๔)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับรายการบันเทิงอื่นที่ประชาชนในเขตชนบทชอบฟัง

ตารางที่ ๒๒๔ แสดงเพศกับรายการบันเทิงอื่นที่นอกเหนือจากเพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

ตัวแปรด้านเพศ	ลิเก	ละครวิทยุ	นิทาน	การละเล่นพื้นเมือง	ข่าวสั้น	อื่น ๆ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ชาย	๑๔.๑	๕๕.๐	๕.๒	๑๑.๕	๓.๘	๖.๔	๑๐๐.๐	$\chi^2=12.864^*$
หญิง	๑๘.๕	๗๒.๖	๕.๒	๒.๑	๑.๑	๑.๑	๑๐๐.๐	

๕.๔๒ อายุกับรายการบันเทิงอื่นที่ประชาชนในเขตชนบทชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕ ปี ส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุ ส่วนผู้ที่มีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ชอบฟังลิเก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการบันเทิงอื่นที่ประชาชนแต่ละระดับอายุชอบฟัง (ตารางที่ ๒๒๕)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับรายการบันเทิงอื่นที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๒๒๕ แสดงอายุกับรายการบัณฑิตอื่นที่นอกเหนือจาก เพลงที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

ตัวแปรด้านอายุ	ลิเก	ละคร วิทยุ	นิทาน	การละ เล่นพื้น เมือง	ซ้ำชั้น	อื่น ๆ	รวม	ผลกว ทดสอบ ทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	-	๑๐๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=63.454^*$
๑๕-๑๙	๓๐.๓	๗๓.๓	-	๑๖.๗	๑๖.๗	-	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔	๘.๐	๖๘.๐	๘.๐	๘.๐	-	๘.๐	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙	๕.๖	๗๒.๒	๑๑.๑	-	-	๑๑.๑	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔	-	๘๕.๗	๗.๒	-	-	๗.๑	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙	๒๓.๑	๖๘.๒	-	-	๗.๗	-	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔	๓๑.๓	๕๖.๓	๖.๓	๖.๓	-	-	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙	๒๑.๔	๕๗.๑	-	๑๔.๓	๗.๑	-	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔	๒๐.๐	๗๐.๐	๑๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	๔๖.๒	๔๒.๓	๓.๘	๓.๘	๓.๘	๓.๘	๑๐๐.๐	

๕.๔๓ การศึกษากับรายการบัณฑิตอื่น ๆ ที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุมากที่สุด แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการบัณฑิตอื่น ๆ ที่ประชาชนแต่ละระดับการศึกษาชอบฟัง (ตารางที่ ๒๒๖)

แสดงว่าการศึกษา มีความสัมพันธ์กับรายการบัณฑิตอื่น ๆ ที่ประชาชนในชนบทชอบ

ตารางที่ ๒๒๖ แสดงการศึกษากับรายการบ้าน เติ้งอื่น ๆ ที่ชอบฟัง

ตัวแปรด้านการศึกษา	ลิเก	ละคร วิทยุ	นิทาน	การละ เล่นพื้น เมือง	ข่าว ขัน	อื่น ๆ	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๔๕.๑	๔๐.๐	-	๕.๐	-	-	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 87.828^{**}$
เรียนไม่จบ ป.๔	๓๑.๓	๖๖.๕	๖.๓	-	-	-	๑๐๐.๐	
ป.๔	๑๕.๕	๗๑.๕	๖.๐	๓.๖	-	๓.๕	๑๐๐.๐	
ป.๗	-	๘๒.๕	-	๕.๕	๕.๕	๕.๕	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๖.๗	๕๖.๖	๖.๗	๓๓.๓	-	๖.๗	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๑๒.๕	๗๕.๕	-	-	-	๑๒.๕	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	-	๖๒.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	-	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	-	๖๐.๐	-	-	๔๐.๐	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	

๕.๔๔ อาชีพกับรายการบ้าน เติ้งอื่นที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกอาชีพส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุ รองลงมา ก็เป็นลิเก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการบ้าน เติ้งอื่นที่ประชาชนแต่ละอาชีพชอบฟัง (ตารางที่ ๒๒๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบ้าน เติ้งอื่นที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

๕.๔๕ รายได้กับรายการบ้าน เติ้งอื่นที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ชอบฟังละครวิทยุ และรองลงมา เป็นลิเก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการบ้าน เติ้งอื่นที่ประชาชนแต่ละระดับรายได้ชอบฟัง (ตารางที่ ๒๒๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการบัน เท็งอื่นที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

๕.๔๖ เพศกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ ชอบฟังรายการข่าวท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาเป็นรายการข่าวในประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการข่าวที่ประชาชน ทั้งสองเพศรับฟัง (ตารางที่ ๒๖๘)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่ชอบฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๖๘ แสดงเพศกับรายการข่าวที่ประชาชนในเขตชนบทรับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านเพศ	ข่าว ท้องถิ่น	ข่าวใน ประเทศ	ข่าวต่าง ประเทศ	ข่าว กีฬา	ข่าว พยากรณ์ อากาศ	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ชาย	๕๕.๘	๓๑.๖	๑.๐	๘.๔	๓.๒	๑๐๐.๐	$\chi^2=12.124^*$
หญิง	๕๔.๕	๓๕.๖	๕.๔	-	๔.๐	๑๐๐.๐	

๕.๔๗ อายุกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี, ๓๕-๓๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี, ๔๕-๔๙ ปี และ ๕๐ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่รับฟังข่าวท้องถิ่นเป็นประจำมากที่สุด ส่วนผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี และ ๓๕-๓๙ ปี ส่วนใหญ่รับฟังข่าวในประเทศเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการข่าวที่ประชาชนแต่ละระดับอายุรับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๐)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๓๐ แสดงอายุกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านอายุ	ข่าวท้องถิ่น	ข่าวในประเทศ	ข่าวต่างประเทศ	ข่าวกีฬา	ข่าวพยากรณ์อากาศ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๓๗.๕	๓๗.๕	๑๒.๕	-	๑๒.๕	๑๐๐.๐	$\chi^2=62.535^*$
๑๕-๑๙	๕๓.๘	๓๗.๕	-	๑๘.๗	-	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔	๕๒.๕	๕๖.๕	๗.๑	-	๓.๖	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙	๗๐.๘	๘.๓	๕.๒	๕.๒	๑๒.๕	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔	๗๕.๐	๒๐.๐	-	-	๕.๐	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙	๕๒.๕	๕๗.๑	-	-	-	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔	๖๕.๗	๓๕.๓	-	-	-	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙	๕๓.๘	๕๐.๐	-	๖.๒	-	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔	๖๖.๗	๒๒.๒	-	-	๑๑.๑	๑๐๐.๐	
๕๕ ปีขึ้นไป	๖๐.๗	๒๘.๖	๑๐.๗	-	-	๑๐๐.๐	

๕.๔๕ การศึกษากับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่จบการศึกษาไม่สูงกว่า ป.๗ ส่วนใหญ่ชอบรับฟังข่าวท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนผู้ที่จบการศึกษาชั้น ม.ศ.๓ ขึ้นไปส่วนใหญ่รับฟังข่าวในประเทศเป็นประจำมากที่สุด ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการข่าวที่ประชาชนแต่ละระดับการศึกษาที่รับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๑)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๓๑ แสดงการศึกษากับรายการข่าวที่ประชาชนในเขตชนบทรับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านการศึกษา	ข่าว ท้องถิ่น	ข่าวใน ประเทศ	ข่าวต่าง ประเทศ	ข่าว กีฬา	ข่าว พยากรณ์ อากาศ	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๖๕.๐	๒๕.๐	๑๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	249.453*
เรียนไม่จบ ป.๔	๖๐.๐	๓๓.๓	-	-	๖.๗	๑๐๐.๐	
ป.๔	๖๖.๓	๒๗.๖	๑.๐	๒.๐	๓.๑	๑๐๐.๐	
ป.๗	๕๕.๐	๔๐.๐	๕.๐	-	๑๐.๐	๑๐๐.๐	
ม.ศ. ๓	๒๖.๓	๕๒.๗	๑๐.๕	๑๐.๕	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๓๐.๐	๔๐.๐	-	๒๐.๐	๑๐.๐	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	๑๑.๑	๕๕.๖	๑๑.๑	๒๒.๒	-	๑๐๐.๐	๔๕.๔๕๓
อนุปริญญา	๔๐.๐	๖๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	๐.๐๐๗
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	

๕.๔๔ อาชีพกับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย และรับจ้างส่วนใหญ่รับฟังข่าวท้องถิ่นเป็นประจำมากที่สุด ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำสวน เลี้ยงสัตว์ รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่รับฟังข่าวในประเทศมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการข่าวที่ประชาชนแต่ละอาชีพรับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

๕.๕๐ รายได้กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่รับฟังข่าวท้องถิ่นเป็นประจำมากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการข่าวที่ประชาชนแต่ละระดับรายได้รับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการข่าวที่รับฟังเป็นประจำ

๕.๕๑ เพศกับรายการวิทยุประเภทความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมการเกษตรเป็นประจำมากที่สุด แต่รองลงมาเพศชายรับฟังรายการทางการเมือง ส่วนเพศหญิงรับฟังรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนทั้งสองเพศรับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๔)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนรับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๓๔ แสดงเพศกับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนในเขตชนบทรับฟัง

ตัวแปรด้านเพศ	เกษตร	อาชีพทั่วไป	กฎหมาย	การเมือง	สุขภาพ	ศาสนา	ท่องเที่ยว	ธุรกิจ	รวม	
ชาย	๓๔.๕	๑๔.๐	๔.๗	๑๕.๑	๕.๗	๑๐.๕	๗.๐	-	๕.๗	๑๐๐.๐
หญิง	๒๔.๘	๒๔.๕	๔.๓	๕.๖	๓.๒	๘.๕	๕.๓	๖.๔	๘.๕	๑๐๐.๐

ผลการทดสอบทางสถิติ $\chi^2 = 113.625^{**}$

๕.๕๒ อารมณ์กับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังอยู่เป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่รับฟังรายการเกี่ยวกับศาสนา ส่วนผู้ที่มีอายุ ๑๕-๑๙ ปี, ๒๕-๒๙ ปี ส่วนใหญ่จะรับฟังรายการ

ส่งเสริมอาชีพทั่วไป สำหรับผู้ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปจะ รุ้ฟังรายการส่งเสริมการเกษตรเป็นส่วน
ใหญ่ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการวิทยุประ เภท
ให้ความรู้ที่ประชาชนแต่ละระดับอายุรับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับรายการวิทยุประ เภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

๔.๕๓ การศึกษากับรายการวิทยุประ เภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ได้รับการศึกษาไม่เกิน ป.๔
ส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมการเกษตร ผู้ที่จบ ป.๗ ส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมอาชีพ
ส่วนผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ ม.ศ.๓ ขึ้นไปชอบฟังรายการทางการเมือง ผลการทดสอบทางสถิติ
พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการวิทยุประ เภทให้ความรู้ที่ประชาชนแต่ละ
ระดับการศึกษาที่รับฟังเป็นประจำ (ตารางที่ ๒๓๖)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรายการวิทยุประ เภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๓๖ แสดงการศึกษากับรายการวิทยุประ เภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้าน การศึกษา	เกษตร	อาชีพ ทั่วไป	กฎ หมาย	การ เมือง	สุข ภาพ	ศาสน นา	ทอง เที่ยว	ธุรกิจ	การ ศึกษา	ผลการ ทดสอบทาง สถิติ
ไม่ได้เรียน หนังสือ	๕๐.๐	๒๑.๑	๔.๐	-	๒๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐
เรียนไม่จบ ป.๔	๒๖.๗	๒๐.๐	๖.๗	๑๓.๓	๑๓.๓	๑๓.๓	-	๖.๗	-	๑๐๐.๐
ป.๔	๔๕.๘	๑๙.๓	๒.๔	๙.๖	๐.๒	๑๒.๐	๒.๔	๑๖.๖	๑.๒	๑๐๐.๐
ป.๗	๒๐.๐	๓๕.๐	๑๐.๐	๕.๐	๑๐.๐	-	๑๐.๐	-	๑๐.๐	๑๐๐.๐
ม.ศ.๓	๑๕.๘	๑๕.๘	๕.๓	๒๑.๑	๑๐.๔	๕.๓	๐.๕	-	๑๕.๗	๑๐๐.๐
ม.ศ.๕	๑๑.๑	-	๑๑.๑	๓๓.๓	-	-	๒๒.๓	-	๒๒.๒	๑๐๐.๐
อาชีวศึกษา (ช่าง.)	๑๑.๑	๒๒.๒	-	๓๓.๓	-	-	๑.๑	-	๒๒.๓	๑๐๐.๐
อนุปริญญา	๒๐.๐	๒๐.๐	-	-	-	-	๒๐.๐	-	๔๐.๐	๑๐๐.๐

$\chi^2 = 88.607^{**}$

๕.๕๔ อาชีพกับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ไร่จำง ไร่ราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมการเกษตร สำหรับผู้ที่มี อาชีพทำสวน เลี้ยงสัตว์ และค้าขายส่วนใหญ่จะรับฟังรายการส่งเสริมอาชีพทั่วไป ส่วนผู้ที่ ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งผลการทดสอบ ทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ ประชาชนแต่ละสาขาอาชีพรับฟัง (ตารางที่ ๒๓๗)

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ตารางที่ ๒๓๕ แสดงอาชีพกับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ตัวแปรด้านอาชีพ	อาชีพเกษตร	อาชีพทั่วไป	กฏหมาย	การสุขาภิบาล	การสาธารณสุข	การทอผ้า	การธุรกิจ	การศึกษ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ	
ทำนา	๕๕.๕	๑๓.๖	๒.๓	๖.๘	๒.๓	๒๕.๐	๒.๓	๓.๐	๒.๒	๑๐๐.๐	$\chi^2=90.674^*$
ทำไร่	๕๕.๕	๑๓.๖	๕.๕	๑๓.๖	-	๕.๑	-	-	๕.๗	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	๑๐๐.๐	-	-	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
เลี้ยงสัตว์	๒๕.๐	๕๐.๐	-	๒๕.๐	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	-	-	-	-	๑๐๐.๐	-	-	-	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๑๕.๐	๒๕.๖	๗.๑	๑๕.๓	๗.๑	๒.๔	๒.๔	๕.๕	๕.๕	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	๓๕.๑	๒๑.๗	๕.๓	๑๓.๐	๕.๗	๕.๓	๕.๓	-	๕.๖	๑๐๐.๐	
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	๒๓.๑	๒๓.๑	๗.๗	๒๓.๑	-	-	๑๕.๕	-	๗.๖	๑๐๐.๐	

๕.๕๕ รายได้กับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้เลยส่วนใหญ่รับฟังรายการท่องเที่ยว ส่วนผู้ที่มีรายได้ไม่ว่าระดับใดส่วนใหญ่รับฟังรายการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนแต่ละระดับรายได้รับฟัง (ตารางที่ ๒๓๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่รับฟังเป็นประจำ

๕.๕๖ เพศกับการนำข่าวสารความรู้ที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารความรู้ที่รับฟังจากวิทยุไปใช้ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนการนำไปใช้ของประชาชนแต่ละเพศ (ตารางที่ ๒๓๙)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ตารางที่ ๒๓๙ แสดงเพศกับการนำข่าวสารความรู้ที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ตัวแปรตามเพศ	เคย	ไม่เคย	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ชาย	๖๕.๓	๓๔.๗	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 3.877^*$
หญิง	๕๐.๕	๔๙.๕	๑๐๐.๐	

๕.๕๗ อายุกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ นำข่าวสารความรู้ที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๕-๓๙ ปี นำไปใช้

มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
สัดส่วนการนำไปใช้ของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๕๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารความรู้จากวิทยุไปใช้

๕.๕๘ การศึกษากับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่เรียนไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่ไม่
เคยนำข่าวสารความรู้จากวิทยุไปใช้ ส่วนผู้ที่จบ ป.๔ ขึ้นไปส่วนใหญ่ได้นำข่าวสารความรู้ที่
ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญระหว่างสัดส่วนการนำไปใช้ของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๕๑
ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

๕.๕๙ อาชีพกับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำไร่ ทำไร่ ค้าขาย
รับจ้าง รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่เคยนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้
ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำสวน เลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และค้าขายส่วนใหญ่ไม่เคยนำ
ข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้เลย แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญระหว่างสัดส่วนการนำไปใช้ของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๕๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

๕.๖๐ รายได้กับการนำข่าวสารความรู้ที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ นำข่าว
สารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ระหว่างสัดส่วนการนำไปใช้ของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๔๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการนำข่าวสารที่ได้รับฟังจากวิทยุไปใช้

ตอนที่ ๕ ผลการวิจัยความต้องการรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของโรงเรียนของประชาชนใน เขตชนบท กับตัวแปรทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

๖.๑ เพศกับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ สนใจการป้องกันตนเองและทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาเป็นการทำร้ายร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญาของ ประชาชนทั้งสองเพศ (ตารางที่ ๒๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

๖.๒ อายุกับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่สนใจกฎหมาย เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญาของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

๖.๓ การศึกษากับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่สนใจ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญาของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๔๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

๖.๔ อารมณ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเกี่ยวกับการฉ้อโกง ส่วนอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง และทรัพย์สิน แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญาของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๖๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

๖.๕ รายได้กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญาของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๖๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายอาญา

๖.๖ เพศกับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่สนใจกฎหมายทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาสนใจกฎหมายครอบครัว แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนทั้งสองเพศ (ตารางที่ ๖๔๙)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตารางที่ ๒๔๔ แสดงเพศกับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนใน เขตชนบท

ตัวแปรต้นเพศ	ชนิด	เอกเทศ		ทวิภาค		รวม		ผลการทดสอบทางสถิติ
		สัญญา	สิน	ครุฑ	มรดก	รวม		
ชาย	๑.๓	๑๘.๗	๔๐.๐	๒๒.๗	๑๗.๓	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 17.668^*$	
หญิง	๑๘.๓	๑๘.๓	๒๘.๘	๒๒.๘	๘.๖	๑๐๐.๐		

๑๖๖๗ อายุกับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุระหว่าง ๒๔-๒๕ ปี ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเอกเทศสัญญา ส่วนช่วงอายุอื่น ๆ นั้นส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สิน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๕๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๑๖๖๘ การศึกษากับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่จบ ม.ศ ๔ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเอกเทศสัญญา ผู้ที่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายครอบครัว ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับอื่น ๆ ส่วนใหญ่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายทรัพย์สิน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๕๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสนใจ เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๖.๘ อาชีพกับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายครอบครัว ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายทรัพย์สิน แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๕๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๖.๑๐ รายได้กับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์,

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีระดับรายได้ระหว่าง ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายเอกเทศสัญญา ส่วนผู้ที่มีรายได้ระดับอื่น ๆ ส่วนใหญ่สนใจกฎหมายทรัพย์สิน แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๕๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๖.๑๑ เพศกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ขาดเงินทุนในการทำงานอาชีพ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนทั้งสองเพศ (ตารางที่ ๒๕๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๖.๑๒ อายุกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ขาดเงินทุนในการทำงานอาชีพ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนแต่ละระดับอายุ (ตารางที่ ๒๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๖.๑๓ การศึกษากับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่จบ ม.ศ ๔ และอนุปริญญาส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับอื่น ๆ ส่วนใหญ่ขาดเงินทุน ผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๔๓)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ตารางที่ ๒๔๖ แสดงการศึกษากับปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนในเขตชนบท

ตัวแปรด้านการศึกษา	ขาดความรู้ และ ประสบการณ์	ขาด อุปกรณ์	ขาด กำลัง คน	ขาด เงินทุน	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๕.๖	๒๗.๗	๑๖.๗	๕๐.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2=47.539^*$
เรียนไม่จบ ป.๔	-	๑๖.๗	๑๖.๖	๖๖.๗	๑๐๐.๐	
ป.๔	๗.๕	๑๖.๕	๑๕.๕	๕๖.๗	๑๐๐.๐	
ป.๗	-	-	๒๘.๖	๗๑.๔	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๑๔.๓	-	๑๔.๓	๗๑.๔	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๔	๖๐.๐	-	-	๔๐.๐	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	๒๘.๖	๑๔.๓	-	๕๗.๑	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	

๖.๑๔ อาชีพกับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในการทำงานอาชีพเนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีปัญหาเนื่องจากขาดเงินทุน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๔๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๖.๑๕ รายได้กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่มีปัญหาในการทำงานอาชีพเนื่องจากขาดเงินทุน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างปัญหาในการทำงานอาชีพของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๔๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการทำงานอาชีพ

๖.๑๖ เพศกับความสนใจในด้านวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทเพศชายส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างเครื่องยนต์มากที่สุด รองลงมาคือช่างไม้ ส่วนเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่สนใจวิชาทำอาหารและขนมมากที่สุด รองลงมาคือวิชาตัดเสื้อผ้า ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจในด้านวิชาชีพของประชาชนที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย (ตารางที่ ๒๔๙)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในด้านวิชาชีพ

ตารางที่ ๒๕๕ แสดงเพศกับความสนใจในด้านวิชาชีพของประชาชนในเขตชนบท

ตัวแปรด้านวิชาชีพ	ชาย	หญิง	ผลการทดสอบทางสถิติ
ช่างเครื่องยนต์	๔๕.๑	๖๖.๑	$\chi^2 = 100.173^{**}$
ช่างวิทยุ	๑๓.๑	๑.๕	
ช่างไฟฟ้า	๘.๒	-	
ช่างไม้	๓๐.๖	-	
ทำอาหารและขนม	-	๓๘.๔	
ตัดผล เสริมสวน	-	๑๓.๖	
บัญชี	-	๑๐.๖	
ตัดเสื้อผ้า	๔.๘	๒๘.๘	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

๖.๑๗ อายุกับความสนใจในด้านวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี, ส่วนใหญ่มีความสนใจวิชาช่างเครื่องยนต์ ส่วนผู้ที่มีอายุ ๓๐-๓๔ ปี, ๔๐-๔๔ ปี, ๔๕-๔๙ ปี, ส่วนใหญ่มีความสนใจวิชาช่างไม้และผู้ที่มีอายุ ๔๐-๔๔ ปี, ๔๕ ปี ขึ้นไปส่วนใหญ่มีความสนใจในวิชาอาหารและขนม แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจในด้านวิชาชีพของประชาชนแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ ๒๖๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในด้านวิชาชีพ

๖.๑๘ การศึกษากับความสนใจในด้านวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ได้รับการศึกษาไม่เกิน ป.๗

ส่วนใหญ่สนใจวิชาศัลยกรรมเสริมสวย ส่วนผู้ที่จบ ม.ศ ๓ ขึ้นไปส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างเครื่องยนต์ แต่อย่างไรก็ตามจากผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจด้านวิชาชีพของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๖๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสนใจทางวิชาชีพ

๖.๑๔ อาชีพกับความสนใจในวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวนและทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่จะสนใจวิชาอาหารและขนม ผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่จะสนใจช่างวิทยุ ผู้ที่มีอาชีพค้าขายส่วนใหญ่สนใจวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนผู้ที่รับจ้าง รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างเครื่องยนต์ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจด้านวิชาชีพของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๖๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาชีพที่สนใจ

๖.๒๐ รายได้กับความสนใจด้านวิชาชีพ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้, มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท, ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจวิชาช่างเครื่องยนต์ และผู้ที่มีรายได้ ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท, ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนผู้ที่มีรายได้ ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่สนใจวิชาอาหารและขนม แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสนใจด้านวิชาชีพของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๖๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาชีพที่สนใจ

๖.๒๑ เพศกับวิธีรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ไปโรงพยาบาล หรือคลินิก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อ เจ็บป่วยของประชาชนทั้ง เพศชายและ เพศหญิง (ตารางที่ ๒๖๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการรักษาพยาบาลของประชาชนใน เขตชนบท

๖.๒๒ อายุกับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี ส่วนใหญ่ซื้อยากินเอง ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๓๐-๓๔ ปี ส่วนใหญ่ไปรับการรักษาที่สถานีนานชัย ส่วนช่วงอายุอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะรักษาที่โรงพยาบาลและคลินิก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีการรักษาพยาบาลของประชาชนแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ ๒๖๕)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อ เจ็บป่วย

ตารางที่ ๒๖๕ แสดงอายุกับวิธีการรักษาพยาบาลเมื่อ เจ็บป่วยของประชาชนใน เขตชนบท

ตัวแปรด้านอายุ	ซื้อยา กินเอง	รักษา หมอ กลาง บ้าน	รักษา ทาง ไสย ศาสตร์	แพทย์ ประจำ ตำบล	สถานี อนามัย	โรง พยาบาล หรือ คลินิก	ปล่อย ให้ หาย เอง	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๓๗.๕	๑๒.๕	-	๑๒.๕	๓๗.๕	-	-	๑๐๐.๐	
๑๕-๑๙	๑๕.๒	-	-	๕.๑	๒๑.๑	๔๘.๕	๖๖.๑	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔	๔๒.๔	-	-	๗.๑	๑๐.๗	๓๕.๓	-	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙	๑๗.๔	-	-	๑๓.๐	๒๑.๘	๔๗.๘	-	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔	๑๔.๓	-	๔.๘	๕.๘	๓๘.๐	๓๘.๑	-	๑๐๐.๐	

ตารางที่ ๒๖๔ (ต่อ)

ตัวแปรด้านอายุ	ชื่อยา กินเอง	รักษา หมอ กลาง บ้าน	รักษา ทาง ไสย ศาสตร์	แพทย์ ประจำ ตำบล	สถานี อนามัย	โรง พยาบาล หรือ คลินิก	ปล่อย ให้ หาย เอง	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
๓๕-๓๙	๗.๑	-	-	-	๓๕.๘	๔๗.๑	-	๑๐๐.๐	$\chi^2=84.252^{**}$
๔๐-๔๔	๑๑.๑	-	-	-	๒๗.๘	๖๑.๑	-	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙	๒๐.๐	-	-	๒๐.๐	-	๖๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔	-	-	-	๑๐.๐	๑๐.๐	๘๐.๐	-	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	๒๘.๖	-	-	๒๕.๐	๔๖.๔	-	-	๑๐๐.๐	

๖.๒๓ การศึกษากับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่เรียนไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่จะ
ไปสถานีอนามัยยามเจ็บป่วย ส่วนผู้ที่จบ ป.๔ ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะไปรับการรักษาที่โรงพยาบาล
แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธี
การรักษาพยาบาลของประชาชนแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๒๖๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

๖.๒๔ อาชีพกับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมใน
ครัวเรือนส่วนใหญ่จะไปหาแพทย์ประจำตำบลเมื่อเจ็บป่วย ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ นั้นส่วน
ใหญ่จะไปรับการรักษาที่สถานีอนามัย แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญระหว่างวิธีรักษาพยาบาลของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๒๖๓ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

๖.๒๕ รายได้กับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่จะไปรับ การรักษาที่โรงพยาบาลและคลินิก ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัย สำคัญระหว่างวิธีการรักษาพยาบาลของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๒๖๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย

๖.๒๖ เพศกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนใน เขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิงส่วนใหญ่ รู้ว่าอาหารประเภทใดที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย ถึงแม้ว่าเพศหญิงจะมีแนวโน้ม ที่มีความรู้ด้านนี้มากกว่าเพศชายแต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๖๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารที่ให้กำลังงานและความอบ อุ่นแก่ร่างกาย

๖.๒๗ อายุกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่าง กาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชน ใน เขตชนบททุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่รู้ว่าอาหาร ประเภทใดที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่าประ ชาชนแต่ละช่วงอายุมีความรู้ในเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารที่ให้กำลังงานและความอบ อุ่นแก่ร่างกาย

๖.๒๘ การศึกษากับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่รู้ว่า อาหารประเภทใดที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่า ประชาชนแต่ละระดับการศึกษามีความรู้ เรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

๖.๒๘ อาชีพกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทส่วนใหญ่รู้ว่าอาหารประเภทใดที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนแต่ละสาขาอาชีพมีความรู้ในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

๖.๓๐ รายได้กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่รู้ว่าอาหารประเภทใดที่ให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนแต่ละระดับรายได้มีความรู้ในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทให้กำลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

๖.๓๑ เพศกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ส่งเสริมความเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่
รู้ว่าอาหารประเภทใดที่ส่งเสริมความเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย
ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนทั้งสองเพศมีความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทนี้ไม่แตกต่างกัน
กันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ส่งเสริมความ
เจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

๖.๓๒ อายุกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่เสริมสร้างความเจริญเติบโตและ
ซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๕-๑๙ ปี,
๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี และ ๓๐-๓๔ ปี ส่วนใหญ่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องว่าอาหารประเภทใดที่
ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย ส่วนผู้ที่มีอายุ ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี,
๓๕-๓๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี และ ๔๕ ปี ขึ้นไปเข้าใจถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทาง
สถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนระดับอายุต่าง ๆ กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภท
ที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย (ตารางที่ ๒๗๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโต
แก่ร่างกายของประชาชนในเขตชนบท

๖.๓๓ การศึกษากับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซม
ส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, เรียนไม่จบ
ป.๔, เรียนจบ ป.๗, ม.ศ.๓, อาชีวศึกษา และอนุปริญญาส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้องว่าอาหาร
ประเภทใดที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย ส่วนผู้ที่จบ ป.๔, ม.ศ.๔
ส่วนใหญ่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาหารประเภทนี้ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติ

ไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนในระดับการศึกษาต่าง ๆ กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย (ตารางที่ ๒๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกายของประชาชนในเขตชนบท

๖.๓๔ อาชีพกับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา, ทำไร่, ทำสวน, ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน, รับจ้าง, รับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนผู้ที่เข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกายสูงกว่าผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ และค้าขาย อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย (ตารางที่ ๒๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย

๖.๓๕ รายได้กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท มีความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย มีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ในระดับอื่น ๆ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนผู้ที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ ในด้านความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย (ตารางที่ ๒๗ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทที่ให้ การเจริญเติบโตและซ่อมแซมส่วนสึกหรอแก่ร่างกาย

๖.๓๖ เพศกับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนทั้งสองเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๗๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๓๗ อาชีพกับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๕๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

๖.๓๘ อายุกับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ส่วนผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไปส่วนใหญ่เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนแต่ละอายุมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๕๑)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๒๕๑ แสดงอายุกับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

หัวแปรตามอายุ	เคยทราบ	ไม่เคยทราบ	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑๔.๓	๘๕.๗	๑๐๐.๐	
๑๕-๑๙	๖๔.๗	๓๕.๓	๑๐๐.๐	
๒๐-๒๔	๗๑.๔	๒๘.๖	๑๐๐.๐	
๒๕-๒๙	๖๖.๗	๓๓.๓	๑๐๐.๐	
๓๐-๓๔	๗๑.๔	๒๘.๖	๑๐๐.๐	
๓๕-๓๙	๗๘.๖	๒๑.๔	๑๐๐.๐	
๔๐-๔๔	๕๕.๖	๔๔.๔	๑๐๐.๐	
๔๕-๔๙	๕๓.๘	๔๖.๒	๑๐๐.๐	
๕๐-๕๔	๖๐.๐	๔๐.๐	๑๐๐.๐	
๕๕ ปี ขึ้นไป	๕๖.๒	๔๓.๘	๑๐๐.๐	

๖.๓๔ การศึกษากับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และเป็นที่น่าสนใจได้ว่า ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ หรือไม่รู้หนังสือจะมีโอกาสทราบน้อยกว่าผู้ที่รู้หนังสือ เนื่องจากอ่านหนังสือไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนแต่ละระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๕๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

๖.๔๐ อาชีพกับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่เคยทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์มีโอกาสได้รับข่าวสารน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๓ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๑ รายได้กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบข่าวสารการวางแผนครอบครัว แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนแต่ละระดับรายได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๒ เพศกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน และรองลงมาได้รับจากสถานีอนามัย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชนทั้งสองเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๓ อายุกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี, ส่วนใหญ่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน ส่วนผู้ที่มีอายุ ๓๕-๓๙ ปี, ๔๐-๔๔ ปี และ ๔๕ ปี ขึ้นไปได้รับจากสถานีอนามัย สำหรับผู้ที่มีอายุ ๕๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ได้รับจากโรงพยาบาล แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนระดับอายุต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว (ตาราง ๒๕๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๔ การศึกษากับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน ส่วนผู้ที่จบ ป.๔ และ ป.๗ ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสถานีอนามัย แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่ได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว (ตารางที่ ๒๕๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๕ อาชีพกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา เลี้ยงสัตว์ และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสถานีอนามัย ส่วนผู้ที่มีอาชีพ ทำไร่ รับจ้าง รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน และผู้ที่มีอาชีพทำสวนได้รับจากโรงพยาบาลหรือคลินิก ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวของประชาชน

แต่ละสาขาอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๘)

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๒๔๘ แสดงอาชีพกับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ตัวแปรด้านอาชีพ	โรงพยาบาล หรือคลินิก	สถานี อนามัย	สื่อมวลชน	เพื่อนบ้าน	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ทำนา	๑๒.๔	๕๔.๘	๒๔.๐	๓.๑	๑๐๐.๐	$\chi^2=35.528^{**}$
ทำไร่	๒๑.๔	๒๑.๔	๕๒.๔	๑๔.๓	๑๐๐.๐	
ทำสวน	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐	
เลี้ยงสัตว์	-	๕๐.๐	-	๕๐.๐	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรม						
ในครัวเรือน	๑๒.๑	๔๘.๔	๓๖.๔	๓.๐	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	-	-	-	-	-	
รับจ้าง	๑๑.๑	๒๗.๗	๕๕.๖	๔.๖	๑๐๐.๐	
รับราชการ -						
รัฐวิสาหกิจ	๑๐.๐	๒๗.๐	๗๐.๐	-	๑๐๐.๐	

๖.๔๖ รายได้กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้ มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท, ๒,๐๐๑-๓,๐๐๐ บาท, ๓,๐๐๑-๔,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่จะได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัวจากสื่อมวลชน ส่วนผู้ที่มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท และ ๔,๐๐๑-๕,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ได้รับจากสถานีอนามัย

แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ
ในด้านแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว (ตารางที่ ๒๔๔ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ได้รับข่าวสารการวางแผนครอบครัว

๖.๔๗ เพศกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทเพศชายส่วนใหญ่ ไม่ได้
รับความสะดวก ส่วนเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีหน่วยงานไหนให้บริการอะไร และรอง
ลงมาก็ไม่ได้รับความสะดวกจากหน่วยงานราชการที่ไปติดต่อเช่นเดียวกัน ผลการทดสอบ
ทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนทั้งสองเพศในด้านปัญหาการติดต่อกับหน่วยงาน
ราชการ (ตารางที่ ๒๔๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๖.๔๘ อายุกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๑๐-๑๔ ปี
๑๐-๑๔ ปี และ ๑๕ ปีขึ้นไปไม่รู้ว่ามีหน่วยงานไหนให้บริการอะไร ส่วนผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปี,
๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี และ ๓๕-๓๙ ปี ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความสะดวกจากหน่วยงานราชการที่
ไปติดต่อ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับอายุต่าง ๆ
ในด้านปัญหาการติดต่อกับหน่วยงานราชการ (ตารางที่ ๒๔๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยราชการ

๖.๔๙ การศึกษากับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือและที่
เรียนจบ ป.๔, ป.๗ และอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีหน่วยงานไหนให้บริการอะไร
ส่วนผู้ที่เรียนไม่จบ ป.๔ และที่เรียนจบ ม.ศ.๓, ม.ศ.๕ และอนุปริญญา ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความ

สะดวกจากหน่วยงานราชการที่ไปติดต่อ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่ได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ ในด้านปัญหาการติดต่อกับหน่วยงานราชการ (ตารางที่ ๒๕๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๖.๕๐ อาชีพกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความสะดวกจากหน่วยงานราชการที่ไปติดต่อ ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำสวน และรับจ้างส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการอะไร แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ กัน ในด้านที่เกี่ยวกับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ (ตารางที่ ๒๕๗ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๖.๕๑ รายได้กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้เลย และมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้บริการอะไร ส่วนผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความสะดวกจากหน่วยงานราชการที่ไปติดต่อ แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ ในด้านปัญหาการติดต่อกับหน่วยงานราชการ (ตารางที่ ๒๕๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการ

๖.๕๒ เพศกับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชาย และเพศหญิง ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุแต่ละครั้งประมาณ ๑ ชั่วโมง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าความต้องการเกี่ยวกับความยาวของรายการวิทยุที่ออกอากาศแต่ละครั้งของประชาชน ทั้งเพศชายและ เพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๖.๕๓ อายุกับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และ ๕๐ ปี ขึ้นไปต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้งประมาณ ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๐-๔๔ ปี ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศครั้งละประมาณ ๓๐ นาที แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีระดับอายุต่าง ๆ กันในด้านความต้องการเกี่ยวกับความยาวของรายการวิทยุที่ออกอากาศแต่ละครั้ง (ตารางที่ ๒๔๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๖.๕๔ อาชีพกับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน รับจ้าง รับราชการ และพนักงาน รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุครั้งละประมาณ ๑ ชั่วโมง ส่วนผู้ที่มีอาชีพ ทำสวน ค้าขาย ต้องการให้ออกอากาศครั้งละประมาณ ๓๐ นาที ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าความต้องการเกี่ยวกับความยาวของรายการวิทยุที่ออกอากาศแต่ละครั้งของประชาชนแต่ละอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๔๗)

แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ตารางที่ ๒๗ แสดงอาชีพกับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ตัวแปรด้านอาชีพ	ประมาณ ๑๕ นาที	ประมาณ ๓๐ นาที	ประมาณ ๑ ชม.	เกินกว่า ๑ ชม.	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ทำนา	๒.๐	๓๖.๐	๕๘.๐	๔.๐	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 60.213^{**}$
ทำไร่	๔.๕	๒๒.๗	๖๘.๓	๔.๕	๑๐๐.๐	
ทำสวน	-	๑๐๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
เลี้ยงสัตว์	-	๓๓.๓	๖๖.๗	-	๑๐๐.๐	
อุตสาหกรรมใน ครัวเรือน	-	-	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	
ค้าขาย	๒.๓	๖๒.๘	๓๐.๒	๔.๗	๑๐๐.๐	
รับจ้าง	-	๓๒.๐	๖๐.๐	๘.๐	๑๐๐.๐	
รับราชการ- รัฐวิสาหกิจ	-	๓๐.๘	๖๘.๒	-	๑๐๐.๐	

๖.๕๕ รายได้กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุครั้งละประมาณ ๓๐ นาที ส่วนผู้ที่มีรายได้ระดับอื่น ๆ ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศครั้งละประมาณ ๑ ชั่วโมง แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างระหว่างประชาชนที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ ในด้านความต้องการเกี่ยวกับความยาวของรายการวิทยุที่ออกอากาศแต่ละครั้ง (ตารางที่ ๒๘ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวของรายการวิทยุที่ต้องการให้ออกอากาศแต่ละครั้ง

๖.๕๖ เพศกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต้องการให้ออกอากาศรายการที่ตนเองสนใจทุกวัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าความต้องการด้านความบ่อยครั้งในการออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๒๕๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๖.๕๗ อายุกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับอายุส่วนใหญ่ ต้องการให้ออกอากาศรายการที่ตนเองสนใจทุกวัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความต้องการด้านความบ่อยครั้งในการออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจของประชาชนแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ ๓๐๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการที่สนใจ

๖.๕๘ การศึกษากับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับการศึกษาต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่ตนเองสนใจทุกวัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจของประชาชนแต่ละ ระดับการศึกษา (ตารางที่ ๓๐๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

๖.๕๙ อาชีพกับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกอาชีพส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่ตนเองสนใจทุกวัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความต้องการในด้านความบ่อยครั้งที่ให้ออกอากาศรายการที่สนใจของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๓๐๒ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

๖.๖๐ รายได้กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่ตนเองสนใจทุกวัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความบ่อยครั้งที่ประชาชนแต่ละระดับรายได้ต้องการให้ออกอากาศรายการที่ตนสนใจ (ตารางที่ ๓๐๓ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งที่ต้องการให้ออกอากาศรายการวิทยุที่สนใจ

๖.๖๑ เพศกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนในเขตชนบทต้องการรับฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในลักษณะที่ให้ความรู้โดยสอดแทรกการบันเทิงบ้าง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงต้องการฟัง (ตารางที่ ๓๐๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการรับฟัง

๖.๖๒ อายุกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนในชนบทต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี, ๔๐-๔๔ ปี, ๔๕-๔๙ ปี, ๕๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในลักษณะให้ความรู้โดยสอดแทรกรายการบันเทิงบ้าง ส่วนผู้ที่มีอายุ ๑๕-๑๙ ปี, ๓๕-๓๙ ปี ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในลักษณะรายการบันเทิงแล้วแทรกความรู้ ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าความต้องการด้านรูปแบบรายการวิทยุของประชาชนแตกต่างกันตามกลุ่มอายุ (ตารางที่ ๓๐๔)

แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนต้องการฟัง

ตารางที่ ๓๐๔ แสดงการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ประชาชนในเขตชนบทต้องการรับฟัง

	ให้ความรู้	ให้ความรู้โดย	จัดเป็นรายการ	ผลการ
ตัวแปรด้านการศึกษา	ล้วน ๆ	แทรกบันเทิงบ้าง	บันเทิงแล้วแทรก	ทดสอบ
			ความรู้	ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๓๓.๓	๓๘.๑	๒๘.๖	๑๐๐.๐
เรียนไม่จบ ป.๔	๓๗.๕	๑๒.๕	๕๐.๐	๑๐๐.๐
ป.๔	๒๖.๕	๔๔.๙	๒๘.๖	๑๐๐.๐
ป.๗	๑๕.๐	๔๕.๐	๔๐.๐	๑๐๐.๐
ม.ศ.๓	๑๐.๕	๖๒.๓	๒๗.๒	๑๐๐.๐
ม.ศ.๕	-	๖๐.๐	๔๐.๐	๑๐๐.๐
อาชีวศึกษา (ปวช.)	-	๗๗.๘	๒๒.๒	๑๐๐.๐
อนุปริญญา	-	๘๐.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐

$\chi^2=23.911^*$

๖.๖๓ อาชีพกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำไร่ ทำสวน ทำสวน ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในลักษณะให้ความรู้โดยแทรกชั้นเชิงบ้าง ส่วนผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์และทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนต้องการให้จัดเป็นรายการชั้นเชิงแล้วสอดแทรกความรู้เข้าไป แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความต้องการในด้านรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ของประชาชนแต่ละสาขาอาชีพ (ตารางที่ ๓๐๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการรับฟัง

๖.๖๔ รายได้กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการรับฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ต้องการให้เสนอในลักษณะรายการให้ความรู้โดยแทรกการบันเทิงบ้าง ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ต้องการให้เสนอในลักษณะให้ความรู้ล้วน ๆ แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ของประชาชนแต่ละระดับรายได้ (ตารางที่ ๓๐๗ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการวิทยุประเภทให้ความรู้ที่ต้องการฟัง

๖.๖๕ เพศกับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ชอบฟังรายการบรรยายแบบเป็นกันเอง แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนทั้งสองเพศชอบรูปแบบวิธีเสนอรายการในลักษณะต่าง ๆ โดยมีสัดส่วนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๐๘)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๓๐๕ แสดงเพศกับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ประชาชนในชนบทชอบฟัง

ตัวแปรด้านเพศ	บรรยายแบบ		สนทนาและ		นิตยสาร	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
	เป็นทางการ	เป็นกันเอง	สัมภาษณ์	อภิปราย			
ชาย	๒๘.๗	๓๘.๓	๒๒.๓	๓.๒	๗.๕	๑๐๐.๐	$\chi^2=11.808^*$
หญิง	๑๙.๔	๓๕.๙	๒๒.๓	๑๗.๕	๕.๙	๑๐๐.๐	

๖.๖๖ อายุกับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทแต่ละช่วงอายุชอบฟังรายการวิทยุทุกรูปแบบ เป็นลักษณะกระจายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๐๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

๖.๖๗ การศึกษากับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, เรียนไม่จบ ป.๔, ม.ศ.๓, ม.ศ.๕ ส่วนใหญ่ชอบรายการบรรยายแบบเป็นกันเองมากกว่ารายการที่เสนอในรูปแบบอื่น ๆ ส่วนผู้ที่จบ ป.๗ ชอบรายการบรรยายแบบเป็นทางการและผู้ที่ยังจบ ปวช. และอนุปริญญา ส่วนใหญ่ชอบรายการสนทนาและสัมภาษณ์ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ประชาชนแต่ละระดับการศึกษาชอบฟังรายการวิทยุที่เสนอในรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๑๐)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ชอบฟัง

ตารางที่ ๓๑๐ แสดงการศึกษากับรูปแบบวิธี เสนอรายการวิทยุที่ประชาชนในเขตชนบทชอบฟัง

ตัวแปรด้านการศึกษา	บรรยายแบบ เป็นทาง	บรรยายแบบ เป็นกันเอง	สนทนาและ สัมภาษณ์	ละครและ อภิปราย	นิตยสาร	รวม	ผลการ ทดสอบ ทางสถิติ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๑๕.๐	๔๕.๐	๒๕.๐	๑๕.๐	-	๑๐๐.๐	2 X=57.764**
เรียนไม่จบ ป.๔	๑๘.๘	๕๐.๐	๑๒.๕	๑๒.๕	๖.๒	๑๐๐.๐	
ป.๔	๒๔.๔	๓๔.๘	๒๐.๔	๑๔.๓	๑.๐	๑๐๐.๐	
ป.๗	๓๐.๐	๒๕.๐	๑๔.๐	๑๐.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๓	๓๑.๖	๓๖.๘	๓๑.๖	-	-	๑๐๐.๐	
ม.ศ.๕	๒๐.๐	๔๐.๐	๒๐.๐	-	๒๐.๐	๑๐๐.๐	
อาชีวศึกษา (ปวช.)	๑๑.๒	-	๔๔.๔	-	๔๔.๔	๑๐๐.๐	
อนุปริญญา	๔๐.๐	๒๐.๐	๔๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	

๖.๖๘ อาชีพกับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทเกือบทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่ ชอบฟังรายการวิทยุที่เสนอในรูปแบบที่เป็นกันเองกับผู้ฟัง ยกเว้นผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ที่ชอบฟังการบรรยายแบบเป็นทางการ และผู้ที่ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ชอบรายการสนทนาและสัมภาษณ์ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๑๑ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

๖.๖๙ รายได้กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่ชอบรายการบรรยายแบบเป็นกันเองกับผู้ฟัง ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงกว่า ๓,๐๐๐ บาท ชื่นไป ชอบรายการบรรยายแบบเป็นทางการมากกว่ารายการที่เสนอในรูปแบบอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างรูปแบบวิธีเสนอรายการที่ ประชาชนแต่ละระดับรายได้ชอบฟัง (ตารางที่ ๓๑๒ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธี เสนอรายการที่ชอบฟัง

๖.๓๐ เพศกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกเพศส่วนใหญ่ ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอัตราส่วนที่เพศชายชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย สูงกว่าเพศหญิงที่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายค่อนข้างมาก ดังนั้นผลการทดสอบทางสถิติจึงพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๑๓)

แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ตารางที่ ๓๑๓ แสดงเพศกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ประชาชนในเขตชนบทชอบฟัง

ตัวแปรด้านเพศ	ชาย	หญิง	รวม	ผลการทดสอบทางสถิติ
ชาย	๗๖.๖	๒๓.๔	๑๐๐.๐	$\chi^2 = 6.241^*$
หญิง	๔๘.๘	๔๑.๒	๑๐๐.๐	

๖.๗๑ อายุกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกช่วงอายุส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปี ชอบมากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศของผู้ดำเนินรายการที่ประชาชนแต่ละช่วงอายุชอบ (ตารางที่ ๓๑๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๗๒ การศึกษากับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศหญิง ส่วนผู้ที่เรียนหนังสือทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนทุกระดับการศึกษารวมทั้งผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาชอบเพศของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๑๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการ

๖.๗๓ อาชีพกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบท ทุกสาขาอาชีพส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าประชาชนแต่ละสาขาอาชีพมีความชอบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านเพศของผู้ดำเนินรายการ (ตารางที่ ๓๑๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๗๔ รายได้กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททุกระดับรายได้ส่วนใหญ่ชอบ ผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศชาย ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญระหว่างประชาชนที่มีรายได้แต่ละระดับกับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ (ตาราง ที่ ๓๑๗ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๗๕ เพศกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบททั้ง เพศชายและ เพศหญิง ส่วนใหญ่ชอบให้ผู้ดำเนินรายการพูดในลักษณะที่เป็น เรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างประชาชนทั้งสอง เพศในด้านลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ (ตารางที่ ๓๑๘ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๗๖ อายุกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีช่วงอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ๑๕-๑๙ ปี, ๒๐-๒๔ ปี, ๒๕-๒๙ ปี, ๓๐-๓๔ ปี, ๔๐-๔๔ ปี, ๔๕-๔๙ ปี, และ ๕๐-๕๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่พูดในลักษณะที่เป็น เรื่อง เป็นราวแต่แทรกอารมณ์ขันบ้าง ส่วนผู้ที่มีอายุ ๓๕-๓๙ ปี และ ๔๕ ปี ขึ้นไป ชอบผู้ดำเนินรายการที่พูดเอาจริงเองและเป็น เรื่อง เป็นราว แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๑๙ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๗๗ การศึกษากับลีลาการพูดของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้ เรียนหนังสือ และผู้
ที่จบ ป.๔ ขึ้นไป ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการที่พูดเป็นเรื่อง เป็นราวโดยแทรกอารมณ์ขันบ้าง
ส่วนผู้ที่เรียนแต่ไม่จบ ป.๔ ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการที่พูดเป็นเรื่อง เป็นราวและเอาจริง
เอาจัง แต่อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างลีลา
การพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบแต่ละระดับการศึกษา (ตารางที่ ๓๒๐ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบ

๖.๓๘ อาชีพกับลีลาการพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำนา และทำอุตสาหกรรม
ในครัวเรือน ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการที่พูดเอาจริงเอาจังเป็นเรื่อง เป็นราวโดยแทรกอารมณ์
ขันบ้าง แต่ผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ประชาชนแต่ละสาขาอาชีพชอบลีลาการพูดของผู้ดำเนินการ
รายการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๓๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบ

๖.๓๙ รายได้กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีรายได้ ๔,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท
ส่วนใหญชอบผู้ดำเนินการที่พูดในลักษณะ เอาจริงเอาจังและเป็นเรื่อง เป็นราวส่วนผู้ที่มีรายได้
ระดับอื่น ๆ ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินการที่พูดเป็นเรื่อง เป็นราวโดยแทรกอารมณ์ขันบ้าง ซึ่ง
ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๒ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้อาจไม่มีความสัมพันธ์กับลีลาการพูดของผู้ดำเนินการที่ชอบ

๖.๔๐ เพศกับวัยของผู้ดำเนินการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่เป็นเพศชายส่วนใหญชอบ
ผู้ดำเนินการที่อยู่ในวัยกลางคน ส่วนเพศหญิงส่วนใหญชอบผู้ดำเนินการที่อยู่ในวัย

หนุ่มสาว แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๓ ภาคผนวก)

แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๘๑ อายุกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอายุไม่เกิน ๒๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ส่วนผู้ที่มีอายุสูงกว่า ๒๔ ปี ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๔ ภาคผนวก)

แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๘๒ การศึกษากับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่ได้เรียนหนังสือ, เรียนไม่จบ ป.๔, เรียนจบ ป.๘ และ ม.ศ.๓ ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ส่วนผู้ที่จบ ป.๔, ม.ศ.๔ และจบอาชีวศึกษาขึ้นไปชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๕ ภาคผนวก)

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๘๓ อาชีพกับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่มีอาชีพทำไร่ เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ส่วนผู้ที่มีอาชีพทำนา ทำสวน ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน แต่อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่าประชาชนแต่ละสาขาอาชีพชอบวัยของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๖ ภาคผนวก)

แสดงว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

๖.๕๔ รายได้กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ประชาชนในเขตชนบทที่ไม่มีรายได้ส่วนใหญ่ ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ส่วนผู้ที่มีรายได้ส่วนใหญ่ชอบผู้ดำเนินรายการที่อยู่ในวัยกลางคน แต่ผลการทดสอบทางสถิติไม่พบว่าประชาชนแต่ละระดับรายได้ชอบวัยของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ ๓๒๗ ภาคผนวก)

แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับวัยของผู้ดำเนินรายการที่ชอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย